

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Paa Slaget 12 (A.W. Sandberg, DK, 1923)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1858/a (pdf: p. 2–42)

Ns 1858/b (pdf: p. 43–89)

Ns 1858/c (pdf: p. 90–96)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Paa Slaget 12

DET DANSKE FILMUSEUM
Nordisk Films Kompagni
Samlingen

Om

1 Akt.

P A A S L A G E T 1 2.

Kriminalfilm i 5 Akter

af

Falck Rasmussen

(Hist og her svagt forbedret

af

Laurids Skands.)

HOVEDPERSONERNE:

Grev Otto Braa til Egely.....

Grevinde Braa, hans Hustru.....

Grev Erik Braa, deres eneste Søn.....

Overretssagfører Erland.....

Mimi Brandt, Skuespillerinde.....

Sognefoged Jens Hansen.....

Hans Kone.....

Hansine, Husholderske hos Erland.....

Husmand Kresten Høegh.....

Martine, hans Kone.....

Komtesse Inger Braa, Eriks Søster.....

cand.jur. Herredsfuldmægtig Steen.....

Gorm Polin

Gorm Schmidt

Bertel Krause af Peter Nielsen

*Peter Nielsen
Karna Bell*

Skjønfeldt

Tru Skjønfeldt

ulgaard

Tønno

Handlingen foregaar i - og i Nærheden af

København. - I vore Dage.

1. Titel efter Opblænding: **Den sølverne Sommernat hvilede over det ganske Land**
Et rigtig deiligt nordsjællandsk Landskab. Huse og Gaarde skimtes i det
mathvide Skær. Skove med mørke Skygger og en lysende Landevej i Forgrunden.
I det fjerne sees nogle hvide Villaer. Billedet tages med andre Ord i en
Egn med blandet Bebyggelse, i Nærheden af Holte, Hillerød, Fredensborg ell.
lign. Afblænding.

2. Titel: **Sognefoged Jens Hansen var ikke nogen Drachmann-Type.** Han sad ikke
i et Skovbryn med en Guitar og sang til den koglende, danske Sommernats
Pris..... Opblænding. Nærbillede af Jens Hansen. Han ligger og sover sundt
og tungt i sin Seng, under et Hav af Dyner. Bag ham skimtes hans Kone,
som ogsaa snorker. Pludselig vaagner hun med et Spjæt, hun stirrer sig om-
kring, fjottet og forvildet, lytter, river Manden i Skulderen. Han vaagner
Hun ser sig om med en vis Uhygge. Titel: **Telefonen ringede, Jens Hansen.**
Han stirrer paa hende. Tænder det elektriske Lys, ser paa Uuret, som hæng-
er paa Væggen. (Et almindeligt Stueur) Man ser i et Glimt et Nærbillede af
Uhrskiven. Viserne staar paa 2 Minutter i 12. Han ser paa Konen, forvir-
ret. Hun er heller ikke glad for Situationen. Der er en vis Uhygge over dem
begge. Saa slaar han Benene ud af Sengen. Han er svært klædt paa. Tyk Uld-
trøje og dito Underbukser, naandstrikkede Sokker. Han gaar ud af Billedet,
medens Konen halvt angst ser efter ham.

3. Dagligstue. (Typisk Sognefogedstue) Hans Tegn paa Værdighed hænger paa en
Knag paa Dørkarmen ved Siden af Skrivebordet. Paa dette befinder sig nog-
le Protokoller, en hollandsk Kornvægt, en Model af et Tærskværk og for-
skellige andre Ting, som bærer Vidne om Mandens Bondeintelligens. (Jeg me-
ner, at vi skal lægge Vægt paa disse Smaating, fordi vi viser Verden Typen
paa den danske, oplyste Bonde.) Nogle Dyrskuepræmie-skilte hænger udfordren-
de paa et Søm paa Væggen, og et Diplom fra en Landbiudstilling hænger ind-
rammet over Skrivebordet. Der bliver i Billedets Begyndelse Lys, og han
kommer ind i Billedet, tager Telefonen, raaber, lytter, ryster paa Hovedet,
bliver staaende lidt.

4. Sovekammeret. Forholdsvist Nærbillede af Konen. Hun sidder i Sengen og ser lyttende ind mod Lyset fra Dagligstuen, som er kraftigere end Lyset i Sovekammeret.
5. Nærbillede af Sognefogeden. Han lytter anspændt. Der er en vis angst Spænding over ham. Saa lægger han Telefonen og gaar ud af Billedet. Der bliver mørkt. Kun de blanke Ting paa Skrivebordet giver Reflekslys fra Sommernatten udenfor.
6. Nærbillede af Sengene. XXXX Sognefogeden kommer ind i Billedet. Han gaar i Seng, sidder lidt, ser saa alvorligt paa Konen, som ser spørgende paa ham. Titel: *Li'e da jeg tog Telefonen, var det, som om et Kvindfolk raabte om Hjælp, - men saa blev hun væk.* Han ser lidt ud for sig, lægger sig saa til Rette. Konen bliver siddende oprejst. Pludselig farer hun sammen. Titel: *Hørt' Du'et. - Det var et Skud!* Sognefogeden rejser sig paa Albuen, lytter lidt, drejer sig om mod Udret. Atter et Glimt af Skivven. Viserne staar nøjagtigt paa 12. Saa lægger han sig, drejer halvt Hovedet. Titel: *De skyder jo i Skovene hver Nat, de forbandede Kryvskytter.* Han lægger sig tilrette, men hun bliver siddende. Saa rejser hun sig stille fra Sengen, kaster et Blik paa Manden, der har lukket Øjnene og gaar ud af Billedet.
7. Dagligstuen. Mørk. Kun Lyset fra Vinduerne trænger ind. Man ser hendes Silhouet glide hen til Skrivebordet, hun løfter Telefonen, lytter, lægger den igen. Hun aander dybt, tager sig til Panden. Titel: *Hun tænkte paa, at det var underligt nok. Hun havde lagt "Stjerne" om Aftenen, - og Døds-kortet havde været saa tæt paa hele Tiden.* Hun sætter sig i Skrivebordsstolen. (Hvis man vil, kan man her indlægge visionært et Nærbillede af en "Stjerne" - og en Haand, som med udstrakt Pegefinger peger paa Døds-kortet.) Hun støtter sin Pande med den ene Haand, bøjer sig tungt forover. Afblænding. Titel: *Hun vidste ikke, hvor længe hun havde siddet, da hun pludselig hørte noget ude i Natten.* Hun retter sig, lytter, rejser sig og gaar ud af Billedet.
8. Sovekammeret. Hun kommer ind. Der er Rædsel i hendes Øjne, hun rusker i

14. Opblønding. Nærbillede af Døren i Sognefogedens Stuehus. Konen staar i Lyset, som kommer indefra Stuen og spejder med angst Ansigt ud mod Sognefogeden. Han kommer ind i Billedet med Grev Erik, som nu synes at være kommet til Bevidsthed. Han støtter sig til Dørkarmen, idet han gaar ind. Sognefogeden siger, Titel: **Væk Karlene og lad dem hjælpe Dig. Jeg gaar over til Overretssagfører Erlands.** Erik drejer sig og ser paa ham. Der kommer en pludselig Angst i hans Øjne, han ser bedende paa Sognefogeden, griber efter hans Haand, men lader saa sin Arm synke. Sognefogeden ser overrasket paa ham, idet han gaar ind i Huset. Man ser, at der pludselig fødes en Mistanke i ham. Han kalder ind. Greven og Konen vender sig. Titel: **Jeg maa bede Dem om at blive her, indtil jeg kommer tilbage, Grev Braa.** Erik ser hjælpeløst paa ham, fatter ikke rigtig Ordenes Betydning med det samme. Det gaar da op for ham, han stirrer paa Sognefogeden. Nikker. Gaar ind med Konen. Sognefogeden staar lidt, gaar saa hurtigt langs Huset og forsvinder.
15. Staldlønge. Sognefogeden kommer gaaende. Han banker paa et Vindue. Det aabnes, og en ung intelligent udseende Karl stikker Hovedet ud. Titel: **Væk Niels og skynd jer at komme i Tøjet. I gaar over til Mor og hjælper hende. I staar mig inde for, at Grev Braa ikke forlader Huset, før jeg kommer tilbage!** Karlen nikker noget desorienteret, Sognefogeden gaar. Afblønding.
16. Opblønding efter Titel: **Hos Overretssagfører Erland.** Nærbillede af Dør. Sognefogeden kommer ind gennem den aabne Dør. Han standser og stirrer mod Gulvet.
17. Nærbillede af Gulvet og Væggen. Erland ligger paa Maven, død. Der panoreres opad Væggen. Over ham hænger et Uhr, gammelt fornemt Udstyr. Perpendiklen sees glide frem og tilbage bag en lille Rude i Kassen. Over Skiven sees en lille kunstfærdig udskaaret Dør, som den findes paa Gøge-Uhre. Der standses ved Urskiven. Viserne staar i Øjeblikket paa 17 Minutter over 12. Der panoreres vandret til Mimi, som sidder paa en Stol med blegt, fortrukket Ansigt. I den ene Haand, som hænger slapt ned, den venstre, holder hun knuget en stor Browning. Bøjet over hende staar Husholdersken Hansine. Hun er kun delvis klædt paa. Man kan se, at det er gaaet i en Fart. Hun

har nøgne Fødder; Underskørt og Nattrøje paa. Hun holder en Flakon i den ene Haand og stirrer stift og rædselsslagen paa Mimi, som ser tonløst frem for sig, uden andet Indtryk end Sløvhed. Hansines gamle Øjne skotter i Retning mod Liget.

18. Nærbillede af Sognefogeden. Han ser fra Liget til Hansine og Mimi, saa siger han Godaften. (Man ser blot, at han bevæger Munden - eller maaske lukker Døren bag sig)

19. Nærbillede af Hansine. Hun giver et Skrig fra sig og taber Flakonen. Drejer Hovedet mod Døren. Mimi har overhovedet ikke reageret. Hun sidder stadig stirrende ud for sig, Tøjet er sønderrevet og Haaret halvt udslaaet.

20. Stuen. Man ser, der har fundet en haard Kamp Sted. Møblerne er væltede, en Portiere, der hænger dækkende en Dør, som findes ved Siden af Uhret, er delvist revet ned. Det store Vindue, som sidder i den Væg, der er overfor den, paa hvilken Uhret hænger, (og som sidder saaledes, at naar man ser indad det, har man Uhret lige ret overfor), staar aabent, og der er intet Rullegardin. Foran Vinduet, i $1\frac{1}{2}$ Meters Afstand fra Væggen, staar paa en massiv, tung Marmorsøjle, i en svar stor Keramikpote, en kostbar og sjælden Viftepalme (eller anden, bredbladet Tropevegetation) Den staar akkurat midt for det aabne Vindue og vil saaledes dække Udsigten til Gøgeuhret, dersom man staar midt for Vinduet. (Jeg tænker mig dette saa meget omtalte Vindue som trefløjet, med stor Midterrude til at aabne paa Hængsler, eller, hvis man foretrækker det, drejbar paa Midten (drejbar i vertikal ~~KØKSEKEMKEX~~Plan) da saa bredt, at en Mand kan kravle ind ad Vinduet, naar det staar aabent)

Sognefogeden gaar langsomt ind i Stuen, bøjer sig ned over Liget og berører det. Han rejser sig straks igen; efter at have lyttet til det. Hvis han flytter paa Liget under Undersøgelsen, maa vi se ham lægge det tilbage i dets oprindelige Stilling. Han gaar henimod Hansine, ser Revolveren, som Mimi har i Haanden, rækker ned og tager om den.

21. Nærbillede af Sognefogedens Haand, Revolveren og Mimis Haand. Man ser, at hendes Fingre knuger om Skæftet, saa Knoerne er hvide. Sognefogeden aabner

hendes Haand med Anstrengelse, Finger for Finger, og tager Revolveren

22. Nærbillede af de tre, Sognefogeden ser paa Revolveren, paa Hansine og paa Mimi, som stadig ser sløvt ud for sig. . Han taler til hende, men hun svarer ikke.. Det er mere, end Jens Hansen kan klare. Hans sunde Forstand og uskjulelige Forlegenhed giver sig Udslag i, at han letter paa sin Uniformskasket og klør sig med en Finger i Haaret. Da det er overstaaet, ser han længe paa Hansine. Titel: **Det her ser alvorligt ud. Ved De noget om, hvad der er sket, - hvordan det er sket, mener jeg?** Hansine virrer med Hovedet. Titel: **Jeg blev vaagnet ved, at der blev skudt, og da jeg fik Tøj paa og kom herind, saa.....** Afblænding.
23. Opblænding. Stuen, Hansine kommer styrtende ind ad den aabne Dør, hun stirrer rædselsslagen paa Gulvet, hvor Erland ligger. Han bevæger sig en lille Smule, bliver saa stille. Noget fra ham opad Væggen, der bærer Gøge-Udret, staar Mimi, halv| afmægtig, stirrende sløvt paa Liget. Hun har stadig Revolveren i venstre Haand. Da hun ser Hansine, gaar der et nervøst Chock gennem hende, og hendes Ansigt bliver præget af en øjeblikkelig Rædsel, der dog hurtigt forsvinder. Udret viser 3 Minutter over 12. Afblænding.
24. Opblænding. Stuen, Sognefogeden ser skarpt paa den stadig ^Ntause Mimi, drejer sig og ser paa Liget, betragter Revolveren. Saa siger han, Titel: **Er der en Telefon her? - Jeg maa ringe til Herredsfuldmægtigen.** Hansine nikker og gaar ^v efter at have kastet et bekymret Blik paa Mimi ^f foran Sognefogeden.
25. Nærbillede af Mimi, Hun drejer langsomt Hovedet, der vokser Bevidsthed op i hendes Øjne. Hendes Ansigt fortrækker sig i Smerte, hun ser i Retning af Sognefogeden, springer op ^f efter at have kastet et Blik i Retning af Liget. **MG**
26. Stuen, Han styrter ud af Værelset gennem samme Dør, som de to gik ud af.
27. Kabinet, En Bordtelefon paa en Sekretær. Mikrofonen hænger i Snoren, da Hansine og Sognefogeden kommer hen til den. Han ser paa den, spørger Hansine, om det er hende, der har ladet den hænge. Hun ryster paa Hovedet. Han

ringer op. Pludselig drejer han og Hansine Hovedet og ser mod Døren, de kom ind ad.

28. Nærbillede af Døren. Mimi staar opad den ene Dørkarm. Hendes Hænder griber om Gerichten. Hun aander heftigt, ser paa Sognefogeden. Titel: Hvis - De ringer til - Politiet, saa sig, at..... De har paagrebet - - Mord - Morderken. - Det er mig, som - har skudt Overretssagfører Erland. Hun svingler, er ved at segne, Hansine griber hende, idet hun synker til Gulvet.
29. Nærbillede af Sognefogeden. Han ser forvirret paa Mimi, svarer saa paa Centralens Stemme, forlanger et Nummer. Afblænding.
30. Opblænding efter Titel: Herredsfuldægtig Steen var ikke gaaet til Ro, - Forelskelse og Sorger havde gjort hans Nætter til søvnløse og øde Timer. Han sidder ved sit Skrivebord. Et stort Billede af en smuk, ung Kvinde staar foran ham, han sidder med et Brev i Haanden, men læser ikke i det. Hans Blik er fraværende og fjernt. Han drejer mekanisk Hovedet, da Telefonen ringer, bliver saa først forbavset, ser paa Skrivebordsuret. Dets Visere staar paa 27 Minutter over 12. Saa tager han Telefonen. Han rynker Brynene.
31. Nærbillede af Sognefogeden. Foruden ham sees i Billedet Hansine, der har faaet Liv i Mimi. Hansiger, Titel: en Kvinde tilstede, som har tilstaaet at hun har dræbt Erland. Mimis Øjne hviler paa Sognefogeden.
32. Nærbillede af Steen. Han spørger, Titel: Hvad hedder hun?
33. Nærbillede som 31. Han drejer Hovedet om mod Mimi og spørger, hvad hun hedder. Hun ~~XXXXX~~ rejser sig og gaar tattere til ham. Titel: Mimi Brandt, Skuespillerinde ved Palæ-Teatret. Sognefogeden gentager i Telefonen.
34. Nærbillede af Steen. Det giver et Sæt i ham. Han tager et ²Skund Mikrofonen fra Øret, spørger saa ivrigt om et eller andet.
35. Nærbillede som 31. Sognefogeden kaster et Blik paa Mimi og nikker. Titel: - Men Grev Erik Braa er paa en eller anden Maade blandet ind i det.... / Da river Mimi ~~XXXXXX~~ Mikrofonen fra Sognefogeden og skriger i største Ondsel

se, Titel: Nej! Grev Braa har intet med det at gøre. Det er mig, m i fgg
kun mig. Det er ikke ham!! Sognefogeden har betuttet set paa hende. Hun
vil tale, kan ikke, forsøger at stamme nogle Ord, lader Mikrofonen synke
og brister i ubehersket Graad. Sognefogeden tager atter Mikrofonen, nik-
ker.

36. Nærbillede af Steen. Han er ganske desorienteret. Han tørrer Sveden af
Panden. Titel: Bliv i Villaen. Jeg skal være derude i Løbet af en god halv
Time. Han lægger febrilsk Mikrofonen paa, rejser sig, tager Billedet af
den unge Kvinde op til sig, ser paa det, som vilde han læse et Svar i det
yndige Pigeansigt. Man ser Billedet i stort Nærbillede. Paa skraat forned-
den staar skrevet med kraftig Kvindehaand "Inger Braa". Steen ser ud for
sig. Titel: Mimi Brandt - Morderske. - Mimi, som Grev Braa ikke maatte gif
te sig med for sin Fader. - Og Grev Erik Braa - impliceret. - Ingers Bro-
der. Han sætter Billedet fra sig, tager mekanisk Brevet, han sad med, op,
vender det. Det vises i Titel: en frygtelig Scene i Gaar Formiddags.
Jeg har aldrig set Far saaledes uden enhver Betydning af Beherskelse. Han
vilde mure sig inde, dersom nogle af hans Børn giftede sig udenfor Adelen.
Kære, kære Du. - De haarde Ord gjaldt baade Mimi og Dig. - Men hverken
Erik eller jeg gaar paa Akkord. - Jeg elsker Dig saa usigeligt. Din Inger.
Steen lægger Brevet paa Bordet, stikker det med en hastig Bevægelse i Lom-
men, river en Støvfrakke til sig. Afblænding.

37. Opblænding efter Titel: Men i Sognefogedens Gaard... Nærbillede af Erik
Han sidder ved Sognefogedens Skrivebord og skriver et Brev. En af Karlene
sidder tæt ved ham og betragter ham. Erik er forbunden. - Han sukker dybt
og tager Pennen fra Papiret, ser ud for sig, ryster fortvivlet paa Hovedet,
læser, hvad han har skrevet. Brevet vises: Kære Far og Mor! Det er grufuld
for mig at skrive dette Brev, men hellere vil jeg selv meddele jer det for-
færdelige, der er sket. - Jeg har - i Nødværge - skudt Overretssagfører
Erlandsen..... Han sidder længe, saa begynder han at skrive. Den anden
Karl kommer ind. Han har Cykleklemmer paa Benklæderne og holder en tændt
Cyklelygte i den ene Haand. Han bliver afventende staaende. Afblænding.

Slut paa 1ste Akt.

" Pen Skaget 12⁴

2' Abel.

Hansine forsvinder ud i Køkkenet med Kaffeservicet paa en Bakke.

74. Nærbillede af Mimi. Man ser, at hun ved, hvad der nærmer sig. Hendes Hjerne arbejder. Hun ser sky paa Steen, som kommer ind i Billedet og sætter sig hos hende. Han ser alvorligt, men dog med en vis Varme paa hende, tager hendes Haand i sin og siger, Titel: **Kære Frøken Brandt, det bedste, De kan gøre, er at glemme, at jeg er Politimand. Betragt mig kun som Deres gode Ven, det smigrer jeg mig jo dog med at have været i snart et Aars Tid, - og fortæl mig det hele.** Hun ser prøvende paa ham. Han klapper stille hendes Haand. Hun forsøger paa at tale, men det bliver ikke til noget. Hun tager sig til Halsen, synker tilbage i Stolen. Han sidder lidt, siger saa i Titel: **Hvornaar lærte De egentlig Erland at kende?**

85. Nærbillede af Mimi. Hun ser paa ham, som vilde hun granske hans Sjæl. Titel: **Hvis De vil tro, hvad jeg siger, at det er mig, der har - gjort det, og ikke Erik - Grev Braa....**

86. Nærbillede af Steen. Han nikker.

49. Nærbillede af Mimi. Hun betragter ham som i 45. Saa genkalder hun sig i Erindringen den første Aften, hun saa Erland. Titel: **Det er snart 1½ Aar siden. - Den sidste Aften i Sæsonen.... Afblænding.**

48. Opblænding. Palæ-Teatrets Scene. Optagelserne ad libitum. Mimi staar med et fejende Kor som Baggrund. Tæppet gaar ned og op. Der kastes et Hav af Blomster op til hende.

48. Scenen set fra Kulissen. En eller to Fremkaldelser. Vrimmel af halvnøgne Korhøns i Forgrunden. Mimi kommer ud fra Scenen med Favnen fyldt af Blomster. Et Par Maskinfolk og en Paaklæderske hjælper hende og gaar efter hende med Buketter.

53. Garderobegang. Samme Vrimmel af Pigebørn og Skuespillere. Mimi forsvinder ind i sin Garderobe.

54. Garderoben. Hun synker træt ned i en magelig Stol. Blomsterne anbringes. Hendes Øje falder paa en mægtig Buket kostbare Blomster, som ligger nær

hende. Hun aabner temmelig ligegyldig Konvolutten, der er bundet til Bukketten, læser Kortet, som er deri. Det vises. Trykt paa det staar: **Hannibal Erland. Overretssagfører.** Og skrevet: **Beder Dem undskylde den lidet forretningsmæssige Form for min Meddelelse om, at jeg i Dag fra en amerikansk Forbindelse har faaet til Opgave at træde i Forbindelse med Dem i Anledning af en mindre Arv, der er tilfaldet Dem fra en fjern Slægtning i Oregon. Jeg vil tillade mig at vente paa Dem udenfor Teatret. Deres ærbødige**

53. Nærbillede af Mimi. Hendes Ansigt udtrykker Overraskelse og Glæde, men den viger for Skepsis, hun ryster svagt paa Hovedet, begynder at sminke af.

54. Titel: Overretssagfører Erland. Ved Teatrets Sceneindgang. Over en almindelig Indgangsdør brænder en kraftig Glødelampe. Overretssagføreren staar selskabsklædt og venter. Han har et stærkt og brutalt Ansigt. Et Par intelligente, haarde Øjne lyser bag Lorgnetterne. Han fikserer de unge Piger, som kommer forbi, nikker til en enkelt. De flirter i Forbigaaende med ham. En ung, køn, tøsset Fremtoning gør Forsøg paa at kaste sig i Favnen paa ham, men han afværger det, vinker hende bort. Hun gaar fortrydelig. /

55. Et Stykke fra Teatret. Pigebarnet stikker Armen ind under en anden lille Kordames Arm, vender sig og ser tilbage efter Erland, som skimtes under Glødelampen, Titel: **Gud ved, hvem Hannibal Sjampus venter paa i Aften, - naa, skidt med ham, - han er saa raa.** Pigebørnene gaar videre. Døren aabnes

56. Nærbillede af Døren. Mimi kommer ud. Hun ser sig rundt, opdager Erland, hun sænker hilsende Hovedet, køligt.

57. Nærbillede af Erland. Han staar med blottet Hoved, foroverbøjet, midt i sin Hilsen. Hun kommer ind i Billedet, rækker ham tøvende sin Haand. Hun ser en lille Smule afmaalt paa ham, idet hun siger, Titel: **Hvornaar vil det være Dem belejligt at se mig paa Deres Kontor.** Han kan ikke ganske skjule sin Skuffelse, men er dog saa meget Verdensmand, at han smilende svarer, Titel: **For Eksempel Klokkeren 12 i Morgen.** Hun gaar hilsende. Han ser efter hende, og nu lægger han ikke Skjul paa sin Forbløffelse. Der er dog en hel Del Beundring i hans skarpe Øjne. Afblænding.

50. Opblønding. Nærbillede af Mimi som B. Hun siger til Steen, Titel: Erland virkede frastødende paa mig om Aftenen, men da jeg næste Dag kom op paa hans Kontor.... Afblønding.

51. Opblønding. Erlands Privatkontor. Døren gaar op ved Billedets Begyndelse, og Mimi kommer ind. Erland har anlagt et udpræget faderligt Væsen, som ganske adskiller sig fra hans Levemandsagtige og glubske Maade at betragte hende paa den foregaaende Aften. Hun faar Plads i en magelig Stol, og han tager en Mappe frem, som indeholder hendes Papirer. Han beder hende om nogle Papirer, Attester, som hun giver ham, hun har dem i en lille Taske. Han ser dem løst igennem, sammenligner dem med de Papirer, han har i Mappen, og finder alt i Orden. Saa drejer han sig om imod hende og siger, Titel: Det er vist nok i Orden alt sammen. - Det vil jo vare nogen Tid, før De kan faa Pengene udbetalt. Hun bøjer forstaaende og samtykkende Hovedet. Han ser lidt paa hende.

52. Nærbillede af Mimi og Erland. Han bøjer sig lidt over imod hende, Titel: Jeg er jo saa gammel, at jeg kunde være Deres Far, lille Frøken, De maa derfor ikke misforstaa min Interesse for Dem. Det bliver sagt i en saa trøjert Tone, at Mimi ikke med sin bedste Villie kan blive vred. Dog modtager hun Meddelelsen med et lidt skeptisk spørgende Udtryk. Han fortsætter, Titel: Jeg vil bede Dem om ikke at være vred paa mig, hvis jeg ^{aa} måske stødte Dem i Aftes, - det var egentlig - et lille ^{ks} Experiment fra min Side, og det glædede mig oprigtigt, at De ikke modtog min Invitation. Hun ser lidt overrasket paa ham, smiler saa og giver ham sin Haand, da han strækker sin ud. Han trykker den og rejser sig, smilende siger han, idet ogsaa hun rejser sig, Titel: Men jeg haaber, at De giver mig Anledning til at gøre min Uret god ved at lade mig anbringe Deres Penge i et Papir, som kan give lige saa stor ^c Succes, som De fik i Aftes. Hun smiler og nikker. Hans Faderlighed og Troværdighed har ganske gjort det af med hendes Skepsis. Hun tager Afsked og gaar fulgt til Døren af ham. Han bliver ved at se mod Døren, efter at den har lukket sig efter hende. Saa skifter hans Ansigt Udtryk. Afblønding.

53. Opblønding. Nærbillede af Mimi og Steen. Hun aander dybt, ser hjælpeløst

paa ham, Titel: Jeg fik Tillid til Erland, jeg lod ham anbringe min lille Arv, som han selv vilde, og jeg kom en Del sammen med ham i Tidens Løb..... Hun ser ud for sig, smiler et Smil, som baade rummer Smerte og Lykke. Steen sidder foroverbøjet og betragter hende med Medfølelse. Hun aander dybt, Titel: Jeg havde længe kendt Grev Erik Braa, og vi - var kommet til at holde meget af hinanden,... og en Dag, - - Afblænding.

61. Opblænding. Nordsjællandsk Landevej. Meget smuk. Gamle høje Vejtræer, Skove og Trægrupper i Baggrunden og paa Siderne. Maaske Udsigt til en Landsby med Kirke og et Glimt af en Sø. Braa kommer kørende langsomt. Mimi sidder hos ham. Det er en lille kraftig ^{top}personers aaben Bil af elegant Type.

62. Nærbillede af de to. Han holder løst Rattet med den ene Haand, den anden Arm har han lagt bag om hende. Hun ser sig omkring med et drømmende Blik, det standser ved et lille Husmandshus, der ligger venligt med mange Blomster i den lille Forhave, Slynplanter op ad Væggene. Man ser et Glimt af Huset i et Nærbillede. Hun drejer Hovedet, siger til ham, Titel: **Stand Vognen, Erik, - jeg vil drømme lidt om det Hus.** Han standser smilende, hun tager hans Hoved ind til sit Bryst, de ser begge mod Huset. Saa siger hun Titel: **Naar jeg bliver saa gammel, at Folk ikke vil se mig paa Scenen mere, saa vil jeg bo i saadan et lille Hus.....** Afblænding.

63. Opblænding. Huset. Mimi staar som en gammel elskelig Dame med hvidt, purret Haar i Døren. Hun har en lille Dreng ved Haanden, og en lille Pige har hun paa Armen. Et Par lidt større Børn kommer springende hen til hende. Afblænding.

64. Opblænding. Nærbilledet i Bilen. Erik ser spøgefuldt fornærmet paa hende, Titel: **Maa jeg spørge, hvor Du har faaet alle de Børn fra - i den Alder???** Hun ser smilende paa ham, svagt rødmende, hvisker, Titel: **Det er fattige Børn, som den gamle, søde Skuespillerinde har adopteret.** Han smiler bøst, ryster paa Hovedet. Titel: **Det er en daarlig Drøm, - saa var det da meget bedre, at.....** Afblænding.

65. Opblænding. Huset, set ~~XXXXXX~~ paa lidt større Afstand. Mimi ~~staar~~

staar ude paa Vejen, enkelt, men pønt klædt paa. Hun har et andet lille Barn paa Armen. Erik kommer kørende henimod Huset i en Jumbé, forspændt en umaadelig langhaaret Islænder. Han kører ned ad den lille Vej ved Hus-
set. Hun gaar efter.

68. Nærbillede. Han staar af Vognen, kysser Mimi og tager Ungen paa Armen. Hun dykker ned i Jumbén, haler en Papirspose op, aabner den spændt og trækker en græsselig billig Hat op. Hun stirrer som betaget paa den, tager den paa, kaster sig om Halsen paa ham, hvorved Hatten falder af. Han ler, idet han fra Jumbén tager et Par smaa bitte Træsko op. Drengen faar dem paa. Sees i et kort Nærbillede. Der er almindelig Jubel, hun kysser ham igen. Der blændes af midt i et evigt langt Kys.

69. Opblænding. Nærbillede af de to i Bilen. Hun smiler, men skyder ham saa fra sig, surmulende, Titel: **En lille Husmandskone kysser ikke sin Mand saa forførdeligt, hun kysser saadan....** Mimi lægger en fuldstændig ligegyldig Maske, hendes Øjne udtrykker intet som helst, Munden staar maabende halvt aaben, hun slaar sit Ansigt ind mod hans og trækker det til sig. Han knuger hende ind til sig, kysser hende heftigt, hun river sig løs, ser ned mod Huset.

70. Huset. Nogle barhovede Unger staar og griner vanvittigt.

71. Nærbillede i Bilen. Hun rødmer, flytter hans Arm bort, lægger hans Haand paa Rattet, han sætter smilende i gang.

72. Vejen. Bilen kører, drejer om ad en Sidevej, der er dækket af en tæt Hæk.

73. Sidevejen. Bilen kommer kørende, standser næsten i Svinget. En meget stor Vogn holder paa Vejen og en Mand sees ligge paa Ryggen inde under den, Benene stikker frem. Erik præjer ham for at faa ham til at flytte sig. Manden kravler ud.

74. Nærbillede af ham. Det er Overretssagfører Erland, sort i Ansigtet som en Neger. Han stirrer forbavset paa Erik og Mimi.

75. Nærbillede af Erik og Mimi. Et stort Smil trækker op i hendes Ansigt, Er-

land ser taabelig ud. Hun siger, Titel: Det er min Sagfører, Overretssagfører Erland, kan vi ikke hjælpe ham. Erik nikker, ogsaa svagt smilende.

37. Sidevejen, Erland gaar hen til Braas Vogn, hilser, Mimi præsenterer. Efter et Par Ord, kører Erik forsigtigt sin Vogn langs Erlands, bakker ind foran den. ~~XXXXXXXXXX~~ Titel: Og lidt efter.... Der er bundet et Tov fra Braas Bil til Erlands. Erland sidder ved Rattet i sin Vogn. Bilerne kører. Afblænding.

38. Opblænding. Titel: Da man naaede den nærmeste Kro, vilde Erland absolut give Middag, - og det fik han ogsaa Lov til.... Lysthus i en gammel Krohave. Der er dækket et rigtig godt Middagsbord til tre. Stemningen er hyggelig. Grev Braa tager Rødvinsflasken, tager Fingrene til sig, som om han havde brændt sig, Titel: Den Rødvins koger, nu gaar jeg selv ind og finder een. Han rejser sig og gaar med Flasken. Erland sidder og betragter hende med et undersøgende Blik. Hun løfter Glasset og siger med en inderlig Latter, Titel: Skaal / Onkel Erland og Tak ~~XXXXXXXXXX~~ for al Ting, - var det ikke godt, vi kom med en Isbryder til Dem? Han smiler tvungent og drikker.

39. Nærbillede af Erland. Endnu med Glasset hævet // siger han, Titel: Jo, jeg er glad for at have truffet Dem, - men jeg er ikke saa glad for, at - De er saa gode Venner med Grev Braa, - han kan jo dog ikke gifte sig med Dem!

40. Nærbillede af Mimi. Ogsaa hun har holdt sit Glas hævet, hun sænker det og tager Blikket bort fra ham, med nedadvendt Hoved siger hun, Titel: Han er saa fint et Menneske, - og saa god en Kammerat, og jeg - holder saa meget af ham.

41. Nærbillede af Erland. Han sidder med Glasset i Haanden og ser ned mod Døren, han smiler lidt, man ser, at han gerne vilde sige noget, men at han ikke kan, Læberne er sammenbidte, pludselig drejer han Hovedet og ser ud gennem Lysthusets Dør.

42. Keglebane. En Bondekarl slaar en Kugle.

43. Keglebanen (Den yderste Halvdel af Banen og Keglerne / fotograferet langs Banen) Kuglen kommer og løber af Planken. Keglerejseren kommer ind i Bil-

ledet, raaber triumferende, Titel: **Skæ-vert!**

44. Nærbillede af Erland. Han drejer Hovedet tilbage, ser paa Mimi, nikker og drikker, sætter Glasset haardt i Bordet, siger, seende nedad, Titel: **Fint Menneske! - God Kammerat! - saadan begynder det altid. - Skævert!**
45. Nærbillede af Mimi. Hun ser over paa Erland. Der er ikke Vrede i hendes Blik, men kun Angst, Angst for, at han har Ret, pludselig drejer hun Hovedet opad mod Lysthusets Indgang, smiler anstrengt.
46. Lysthuset. Erik staar i Døraabningen med en Flaske Rødvin, smilende sejrstølt, Titel: **Denne her garanterer jeg for, - den er netop saa varm og netop saa kølig, som en Kvindes Kind skal være.** Hun ser op paa ham, der er baade Kærlighed og Frygt i hendes Øjne. Erlands Blik hviler paa hende. Afblænding.
47. Opblænding. Titel: **Fra den Dag søgte Erland mit Selskab ved enhver Lejlighed, - men jeg troede, at det var, fordi han mente mig det godt, - og fordi han vilde værne mig.** Før Titlen ser vi Mimi og Steen sidde i Kabinettet. Han nikker grundende og forstaaende. Pludselig ser baade han og Mimi mod Døren.
48. Nærbillede ved Døren. Erik Braa staar der, forbunden, som vi saa ham sidst. Bag ham sees Sognefogeden og en af Karlene. Erik ser paa Mimi, og han smiler et smerteligt Smil, hvis Straalen dog vokser.
48. Kabinettet. Mimis Øjne faar Liv. Hun har under hele Fortællingen haft en Fjernhed over sig. Hun rejser sig langsomt, kun seende paa Erik. Saa gaar de imod hinanden, han aabner sine Arme, og hun kaster sig ind til ham.

Slut paa 2den Akt.

3 diu = aht

3die Akt.

- 1.87 Kabinettet. Situationen som sidste Billede i 2den Akt. Steen har rejst sig og synes et Øjeblik raadvild. Han vakler imellem at forbyde dem at tale sammen, og vende Ryggen til.
- 2.88 Nærbillede af Mimi og Erik. Erik drejer Hovedet om imod Steen. Der glimter Taarer i hans Øjne, bønligt siger han, Titel: Maa jeg ikke faa Lov til at tale med - Mimi, - De - kan ikke nænne at nægte os det. Han vedbliver at se spørgende og bedende imod Steen. Mimi drejer sit Ansigt, som hun har holdt skjult ved Eriks Skulder, om imod Steen. Hendes forgrædte Ansigt trygler ham om at sige ja.
- 3.89 Nærbillede af Steen. Han er tvivlraadig, men saa mindes han sin Pligt. Han ryster paa Hovedet, der er Beklagelse i hans Øjne, men han mander sig op
- 4.90 Kabinettet. Steen gaar imod de to, han lægger sin Haand paa Eriks Skulder, Titel: Det gør mig ondt, Grev Braa, men De maa forlade dette Værelse, indtil - indtil jeg kalder. Greven bøjer forstaaende Hovedet, ser en sidste Gang dvælende paa Mimi, forsøger et Smil, men det gaar i Stykker for ham, han drejer sig pludseligt, Haanden farer over Øjnene, Steen siger et Par Ord til Sognefogeden, som nikker. Grev Braa gaar ud sammen med ham. Steen aander dybt, lukker sagte Døren efter dem, gaar langsomt hen til Mimi, der staar ude paa Gulvet, saa underligt sammensunken, med tilbagebøjet Hoved og lukkede Øjne. Han tager ^{om} hendes Arm, hun slaar Øjnene op, ser forvirret paa ham, lader sig føre til Sæde.
- 5.91 Lille Værelse. (Dets Art er ligegyldig, det kan for saa vidt være en Spiestue i gammel dansk Bondestil) Erik kommer langsomt ind. Sognefogeden kommer efter, lukker Døren. Han sætter sig tæt ved Døren, undgaar saa vidt muligt at se paa Erik, der lader sig falde tungt ned i en Stol.
- 6.92 Kabinettet. Mimi sidder, stirrende frem for sig. Steen er ked af at skulde fortsætte Torturen, (maaske Titel om det) men retter saa Spørgsmaal til hende om at fortsætte. Hun nikker langsomt, tanker sig om og begynder saa Titel: For en Maanedes Tid siden, fik jeg et Brev fra Erland, og jeg gik op

til ham paa hans Kontor.... Afblanding.

- 7.⁹³ Opblanding. Erlands Privatkontor. Døren til Yderkontoret staar aaben. Erland fører Mimi ind. Han er meget nervøs og altereret, han søger at skjule sin Sindsstemning under en forceret Livlighed, men det er let gennemskueligt. Mimi ser noget spørgende paa ham. Han sætter sig, tørrer sin Pande. Hun ser fra ham til den aabne Dør, han nikker, Titel: Vi er ganske ene, - mit Personale er i - i Retten, vi - kan tale ganske uforstyrret. Han sætter sig nærmere hende. Han forsøger et faderligt Smil, saa glipper det for ham, han bliver alvorlig, der kommer noget bønligt i hans brutale Ansigt. (Noget af Headstones Spil i Dukkesyerskens Stue, blot ikke saa stærkt og mere kultiveret)
- 8.⁹⁴ Nærbillede af Erland. Han sidder et Øjeblik, trommende febrilsk med Fingrene, saa siger han, Titel: Det har gjort mig ondt at høre - ude i Byen - at - at Folk taler om Dem og - denne - Grev Erik Braa. - Det har pinet mig!
- 9.⁹⁵ Nærbillede af Mimi. Hendes Ansigt formørkes. Hun siger, Titel: Jeg ved ikke, hvad Folk siger, kære Erland, - jeg ved blot, at - at Eriks og mit Ven-skab er hævet over Sladder, - det er rent og.... Vrede og Bevægelse tvinger Taarer op i hendes Øjne.
- 10.⁹⁶ Nærbillede af Erland. Titel: De maa ikke græde, hører De! - Jeg vil ikke - gøre Dem Fortrød, men - jeg - jeg - tænker saa meget paa Dem. Han tørrer Sveden af Pande og Hals, ser mod de lukkede Vinduer. /
- 11.⁹⁷ Nærbillede af Mimi. Ikke vredt, men koldt spørger hun, Titel: Hvad vil De tale med mig om?
- 12.⁹⁸ Nærbillede af Erland. Uden at han ved det, bliver hans Ansigt brutalt, men idet han ser paa hende, mildnes det. Han rejser sig, Titel: Giv Slip paa den Mand, Mimi. - Frk. Mimi. - Han kan ikke gifte sig med Dem!
- 13.⁹⁹ Kontoret. Hun rejser sig, og nu er hun oprørt. Titel: Jeg skylder kun mig selv Regnskab. Med en Hovedbøjning gaar hun. Han stirrer efter hende. Hele hans Brutalitet straalere ud af ham, i hans Raseri og Vrede, men saa slappes han og synker tilbage i Stolen, fra hvilken han har rejst sig. Afblanding

- 14.¹⁰⁰ Opblønding. Kabinettet. Mimi siger, Titel: Jeg hørte intet fra Erland, men i Gaar fik jeg et Brev.... Afblønding.
- 15.¹⁰¹ Opblønding. Hjerne af Mimis Paaklædningsværelse. Hun staar iført Overtøj og er ved at sætte sit Slør foran Spejlet i Toilet møblet. En lille Formiddagspige (eller maaske bedre en gammel, trofast Husholderske) kommer ind med et Brev, som hun meget skeptisk betragter. Mimi faar det, ser forbausset paa det, aabner det. Det bærer en Veksellærers Firmamærke, og i det står at den af hende, gennem Overretssagfører Erland aabnede Konto, udviser en Saldo i Firmaets Favør paa 5800 Kroner, som godhedsfuldt bedes indbetalt snarest, da hendes Aktier ellers gaar til Realisering, hvorved Tabet for øjeblikket vil fordobles. - Mimi sætter sig, læser Brevet igen, forstaar intet. Hendes Ansigt faar efterhaanden et meget alvorligt Udtryk, eftersom det gaar op for hende, hvor alvorlig Situationen er. Pludselig ser hun paa sit Uhr, rejser sig, stikker Brevet i sin Taske. ~~XXXXXXXX~~ Husholdersken kommer idetsamme ind. Hendes Ansigt straalere, Titel: Græwen er her! Mimi staar et Øjeblik, Husholdersken ser pverrasket paa hende, det er første Gang Mimi ikke har været glad, naar Greven har aflagt Besøg, - saa gaar Mimi hurtigt ud, efter et Blik i Spejlet. Husholdersken ser hovedrystende efter hende.
- 16.¹⁰² Mimis Dagligstue. Lille, forholdsvis spartansk, men hyggelig monteret. Intet "Teater" over den. Grev Erik gaar Mimi i Møde. Han er lidt nervøs. Hun behersker sin Ophidselse over Brevet og hilser kærligt paa ham. Han løfter forsigtigt Sløret, men det vil hun ikke have, saa kysser han hende smilende gennem Sløret.
- 17.¹⁰³ Nærbillede af de to. Han siger, lidt paataget forsorent, Titel: Jeg kommer saamænd for at spørge Dig, om Du kan laane mig 1000 Kroner, - Du sagde engang, at Du havde arvet nogle Penge! Hun ser forundret paa ham. Han tager hendes Arm, og de sætter sig paa den Divan, foran hvilken de stod.
- 18.¹⁰⁴ Nærbillede af Erik. Han ser smilende hemmelighedsfuldt paa hende. Titel: Jeg røg ud med den Gamle i Gaar Aftes, saa det raslede, - nu skal Du høre..
..... Afblønding.

Opblønding. Kaminparti i et Herregaardsbibliotek. Den gamle Greve sidder og nipper til sin Kaffe, medens han læser en Avis. Erik sidder og leger med sin Hund. Pludselig bliver han opmærksom paa, at den gamle stirrer paa ham over Avisen, Blikket er langt fra behageligt. Erik ser forundret paa ham. Den gamle lader Avisen falde. Titel: Jeg har ogsaa været ung engang, men jeg har aldrig været nævnet i Bladene sammen med et - Pigebarn. Erik rejser sig, begriber intet. Faderen peger paa en Notits i Avisen. Erik bøjer sig over den og læser (Brudstykke af Petitartikel) Tennistourneringen havde samlet et udsøgt Publikum. Man saa bl.a. den unge elegante Grev Braa sammen med Byens Kæledagge, Primadonnaen Vera Brandt. Det er forstaaeligt at han skænkede Spillet paa Banen mindre Opmærksomhed.... Eriks Øjne bliver smalle, han rejser sig fra Avisen og svarer ikke. Saa ser han paa Faderen og man ser hvorledes Vreden koger i ham. Han slaar Asken af sin Cigaret og siger saa, Titel: Jeg synes, at Du kunde omtale den tilkommende Grevinde Braa i lidt pænere Vendinger. Faderen springer op, stirrer paa Erik, Avisen dirrer i hans Haand, han spørger om det er hans Alvor. Erik nikker. Den gamle hæver sine Arme. Hurtig Afblønding.

Nærbillede af Erik og Mimi. Hurtig Opblønding. Erik ler. Titel: Resten vil jeg skaane Dig for. Far og jeg er færdige - foreløbig. Ikke en Øre, - og min Mødrenearv faar jeg først udbetalt til min Fødselsdag i Oktober. (naar han bliver myndig!) Mimi, hvem Fortællingen har gjort et dybt Indtryk paa, og som føler sig saaret over Faderens Bemærkninger, er tavs. Det dirrer ved hendes Mund. Hun aabner, uden at se paa det, sin Taske og tager sit Lommetørklæde op, hun ser ikke at hun derved river Brevet op. Det falder paa Gulvet. Han bøjer sig efter det, og i det samme bliver hun klar over det. Hun river hastigt Brevet fra ham. Han ser undrende paa hende, smiler desorienteret. Hun plejer ikke at have Hemmeligheder for ham. Hun gemmer febrilsk Brevet. Hun ser i hans Ansigt, at der er en Tvivl hos ham. Nervøst kysser hun ham. Titel: Jeg skal faa - Pengene hos min Sagfører i Morgen, min Ven. Du kan nok vente til i Morgen. Han glemmer den lille Episode med Brevet og ler samtykkende. Kysser hende. Afblønding.

Opblønding. Nærbillede Mimi og Steen. Mimi siger, Titel: Da Erik var gaa-

et, ringede jeg til Erland, og han sagde, at Veksellererens Brev maatte være en Fejltagelse, og at han vilde hente mig efter Forestillingen. Afblænding.

108
22. Opblænding. Udenfor Teatret. Personalet forlader Teatret, som i de tilsvarende Billeder i 1ste Akt. Erland holder med sin store Vogn udenfor. Mimi kommer, hun ser sig om, gaar hen til Bilen.

109
23. Nærbillede ved Bilen. Mimi hilser paa Erland. Han er atter den rolige og tillidsvækkende Mand med de faderlige Manerer. Han smiler, da han ser Mimis Nervøsitet, Titel: Ja, vi skal ud paa min Villa, hvis det skal ordnes i Aften. Jeg har ~~XXXXXXXXXX~~ Veksellereren til Middag, han sidder og venter paa os. Mimi gribes af en pludselig Mistanke, men Erlands beroligende og faderlige Smil gør, at hun gaar op i Vognen. Den kører. Afblænding.

110
24. Landevej. (Samme Karakter som de øvrige Landeveje) Bilen kommer kørende.

111
25. Nærbillede af Mimi. Hun sidder nervøst. Hendes Mistanke er paa Vejen blevet bestyrket. Hun ser paa Uret. Det vises i kort Nærbillede. Viserne staar paa 11 $\frac{3}{4}$.

112
26. Ved Villaen. Bilen svinger ind gennem Porten til Gaardspladsen.

113
27. Nærbillede af Gøgeuret. Det viser 8 Minutter i 12. Fotografen er paa Vogn, der køres tilbage, og Værelset afdækkes. Erland kommer ind efter Mimi. Hun ser sig forundret om, ser paa Erland.

114
28. Nærbillede af de to. Han møder hendes Blik. Der er en kold Trods i hans Ansigt, og Triumf. Hans Blik hænger lidenskabeligt ved hende, da han siger, Titel: De er nu hos mig. - Og det er Midnat! - Ved De, hvorfor De er hos mig? - Hendes Blik flakker raadløst, hun aner, at hun er gaaet i en Fælde. Hun virrer med Hovedet. Han smiler. Titel: Det er, fordi jeg elsker Dem, fordi jeg tilbeder Dem, fordi jeg har kun tænkt paa Dem Nat og Dag, længe, længe før De første Gang saa mig. Hun aander konvulsivisk. Hun forstaar, hvilken Fare hun er i. Hun forsøger et kæmpagtigt Smil, men det visner. Han gaar henimod hende, drager hende ind til sig.

115
29. Nærbillede af Erland. Titel: Jeg elsker Dig, og jeg vil, at Du skal blive min Hustru. - Jeg vil det. - - Grev Braa ved, at Du er hos mig nu!

116
30. Nærbillede af Mimi. Hun stirrer paa ham, hun er lammet, men pludselig river hun sig løs og flanger sig fra ham.

117
31. Stuen. Han styrter efter hende. Et Par Stole væltes, en Vase rives ned og knuses. Hun undslipper ham, løber mod Portiérerne ved Siden af Gøgeuhret, Døren bag dem er laaset. Han river hende fra Portiérerne, hun holder fast, og de rives halvt ned. Han tvinger hende ind til sig, kysser hendes Hals, hun vil skribe, men han holder for hendes Mund. Kampen iøvrigt ad libitum.

118
32. Nærbillede af hende. Hendes Kræfter er ved at svigte, men saa ser hendes Øjne mod det store Vindue, de straalere. Titel: Erik!

119
33. Nærbillede ved Vinduet. Erik springer ind gennem Vinduet.

120
34. Stuen. Erik springer løs paa Erland. En fortvivlet Kamp udspænder sig mellem de to. Mimi staar opad den flængede Portiere med stive Øjne. Aftoning.

121
35. Opblænding. Nærbillede af Steen og Mimi. Hun er i stor Bevægelse, nu da hun fortæller om denne Scene. Hun tager sig til Øjnene, hendes Ansigt fortrækker sig i Rædsel. Afblænding.

122
36. Opblænding. Stuen. Kampen fortsættes. Erik kan ikke klare sig. Mimi springer bort fra Portieren, bøjer sig og tager en Revolver op, fyrer paa Erland, idet han er ved at rette et Slag mod Eriks Hovede med et eller andet Instrument. Han falder. Afblænding.

123
37. Opblænding. Nærbillede af Steen og Mimi. Hun brister i nervøs Graad. Steen aander dybt, hans Blik glider fra hende ud i Fjernheden, han tanker over hendes Forklaring, rejser sig med et uudgrundeligt Udtryk i Ansigtet.

124
38. Kabinettet. Han gaar stille hen til Døren, aabner den og gaar ud.

125
39. Spisestuen. Steen aabner sagte Døren. Erik sidder ved Bordet støttende Hovedet i sine Arme. Sognefogeden, som har siddet og halvsovet, springer op. Steen giver ham en Ordre, han gaar. Steen lukker Døren efter ham. Ser paa Erik.
ik.

126
40. Nærbillede af Erik. Han ser sløvt paa Steen, idet denne kommer ind i Billedet og sætter sig hos ham. Saa siger Erik, Titel: Arrester mig! - Jeg har dræbt Erland! Steen bliver ikke særlig overrasket, ser blot længe paa ham. Titel: Hvorledes kom De herud i Nat, Brev Braa?

127
41. Nærbillede af Erik. Man ser i hans Ansigt, at han nøje overvejer, hvad han siger. Saa tager han en krollet Seddel op af Jakkelommen og giver den til Steen. Han læser den. Vises. Hrr. Grev Erik Braa. Dersom De vil vide, hos hvem Mimi Brandt tilbringer sin Nat, saa ophold Dem i Nærheden af Nordvestvejen ved 11Tiden i Aften og hold Øje med Bilerne. En Ven. Steen ser indgaaende paa Sdlen, vender den, lukker den sammen og stikker den i Vestlommen. Han retter et Spørgsmaal til Erik, denne nikker. Afblænding.

128
42. Landevej i Byens Udkant. Erik Braa holder i Skygge af nogle Buske eller lignende med sin lille Vogn. Der kommer ~~et~~^s Autodrocher forbi, og en Motorcykle. Saa kører Erlands store Vogn forbi med Mimi paa Bagsædet.

129
43. Nærbillede af Erik. Med et forvirret og fortvivlet Blik ser han efter Bilen. Han gør intet Tegn til at starte Vognen. Afblænding.

130
44. Opblænding. Nærbillede af de to. Erik ser ud for sig, saa vender han sit Ansigt mod Steen og siger vildt, Titel: Men jeg vidste, at det var umuligt. Jeg vidste, at Mimi k u n d e ikke lyve, - og saa kørte jeg efter, - men Erlands Vogn er hurtigere end min, - og da jeg kom til Villaen....

131
45. Udenfor Villaen. Gennem det store Vindue skimtes nu og da de to kæmpende, Erland og Mimi. Erik kommer ind i Forgrunden, han hæver sig op i Armene ved Vinduet, springer med et Sæt ind i Stuen.

132
46. Stuen. Kampen med Erland følger i det væsentlige Mimis Fremstilling, blot med den Forskel, at Mimi segner om, at Erland gaar imod Erik med samme Instrument (en Lysestage f.Ex.) i Haanden, at Erik river sin Revolver op og fyrer paa ham. Han falder. Afblænding.

133
47. Opblænding. Nærbillede af Steen og Erik. Erik ser skarpt paa Steen. Titel: Jeg tilstaar altsaa, at jeg har dræbt denne Slyngel, og jeg er parat til at tage Konsekvenserne. Steen ser længe paa ham, saa drejer han plud-

selig Hovedet og ser mod Døren. Eriks Blik følger hans.

134
48. Nærbillede ved Døren. Den gamle Greve staar i Døren, iført Kørefrakke. Hans Blik søger Eriks. Der er fortvivlet Sorg i hans Ansigt. Titel: Min Dreng! - Min stakkels, kære Dreng!

135
49. Nærbillede af Erik. Hans Styrke forlader ham, hans Øjne hviler et Sekund raadløst paa Steen, saa ser han atter mod Faderen og brister i Graad. Han græder som et Barn, liggende ind over Bordet. Faderen kommer ind i Billedet. Han bøjer sig over ham, løfter ham op til sig. Han kysser hans Kinder, mens Taarerne triller ned ad hans Kinder. Erik slaar sine Arme om hans Hals. Afblænding.

Slut paa 3die Akt.

Paar Skript 12^u

4^u Abt

4 d e A k t.

1. ¹³⁶ Opblænding. Stuen, hvor Kampen fandt Sted. Steen kommer langsomt ind. Han gaar frem i Stuen, bliver staaende i Tanker. Titel: Hvem af de to var den Skyldige? - En af dem løj, for at dække den anden! - Var det ikke Erik Braa, der løj, - og Mimi Brandt, der talte Sandhed. Steen troede det, da han begyndte sin Undersøgelse. Gøgeuhret viser et Par Minutter i 2. Steen bøjer sig ned henne ved Liget, som ikke sees i Billedet. Man ser kun Ryggen af ham. Pludselig farer han op og ser mod Uhret.
2. ¹³⁷ Nærbillede af Uhret. Det falder i Slag. Den lille Lem staar aaben, og Gøgen kommer frem. Den bestaar af nogle Tjavser, Hovedet mangler.
3. ¹³⁸ Nærbillede af Steen. Han ser op, et lillebitte Smil tegner sig paa hans Ansigt, saa bøjer han sig atter ned, alvorlig.
4. ¹³⁹ Stuen. Han rejser sig. Titel: Kuglen var gaaet gennem Erlands Hals, den maatte altsaa sidde et eller andet Sted i Væggene. ^{Steen} Erland tager sig til Panden. Titel: Hvis Erik Braa var den Skyldige.... Afblænding.
5. ¹⁴⁰ Opblænding. Kampen toner frem i det Øjeblik, Skuddet affyres, saaledes som vi saa det i Eriks Fortælling. Afblænding.
6. ¹⁴¹ Opblænding. Stuen. Steen anbringer sig der, hvor Erik har opgivet at have staaet, da han skød. Steen gaar frem i Skudretningen og undersøger Væggen omhyggeligt. Et Billede med Glas hænger paa Væggen. Glasset er knust. Han vender Billedet, ser bag det. Der er intet. Han gaar tilbage. Titel: Hvis Mimi Brandt var den Skyldige? Afblænding.
7. ¹⁴² Opblænding. Mimis Forklaring. Man ser ligeledes her Billedet af det Øjeblik, Skuddet affyres. Afblænding.
8. ¹⁴³ Opblænding. Stuen. Steen gentager sit ^{ks} Experiment. Han anbringer sig der, hvor Mimi opgiver at have staaet, gaar mod Væggen og undersøger den omhyggeligt. Intet Resultat. Hovedrystende gaar han hen til Vinduet og ser ud, mest for at svale sig af. Vinduet staar aabent, som det har staaet under hele Filmen. Han ser paa Vindueskarmen, der er Skrammer som af en

Støvle, der har skuret hen over Karmen. Smaa Klumper Jord ligger ved Skrammerne, der ogsaa er jordfarvede. Han undersøger Karmen.

9. ¹⁴⁴ Nærbillede af Karmen.

10. ¹⁴⁵ Nærbillede ved Vinduet. Han bøjer sig ud og ser ned mod det store Rosenbed, der er udenfor.

11. ¹⁴⁶ Vinduet, set udefra. Steen ser til Siderne og opdager, at der staar en Fiskestang op ad Muren, lige ved Siden af Vinduet. Han rækker ud og tager den, det er et almindeligt Fisketøj, forsynet med Snøre, i hvis ene Ende der hænger et lille Blylod, til hvilket en Klasse Regnorme er bundet. (Det er et saakaldt "Dyppe-Tøj", med hvilket man fanger Aal i Aerne om Natten) Han sætter Stangen tilbage, den kan jo umuligt have noget med det at gøre. Han gaar fra Vinduet ind i Stuen.

12. ¹⁴⁷ Stuen. Steen sætter sig paa en Stol. Titel: Herredsfuldægtig Steen vidste, at han burde telefonere efter Opdagere fra Statspolitiet, - men en Føllesse drev ham til foreløbig at lade være. Han sidder lidt, drejer sig og ser mod Palmen bag ham.

13. ¹⁴⁸ Spisestuen. Den gamle Greve sidder og ser stift ned for sig. Der er noget ensomt og forfrossent over ham, som han sidder med begge Hænderne i den vide Kørefrakkes Lommer og den opsmøgede Krave bag det sankede Hoved. Erik sidder ligeledes tavs, med den ene Haand støttet til Panden, stirrende ud for sig.

14. ¹⁴⁹ Kabinettet. Mimi sidder aandende gispende, som man aander, naar man lige har grædt. Hun rejser sig besværligt, gaar hen mod Døren, hvor Sognefogeden sidder. Han rejser sig, ryster ^{op} med ^{et} ulykkeligt Ansigt paa Hovedet. Hun maa ikke komme ud. Hun tigger ham grædende, bønfalder ham. Titel: Maa jeg ikke blot se ham. - Jeg sværger, at jeg ikke skal tale om det - - blot se ham! Sognefogeden vrider sig. Dejlig er hun, og hvad Pokker. Hans sunde Bondeblod reagerer altid overfor Paragraffer, han nikker svagt, aabner lydløst Døren, kigger ud, vinker.

15. ¹⁵⁰ Korridoren. Han lister hen til Døren til Spisestuen, aabner den paa Klem,

IKK Mimi smutter ind. Han selv staar og ser sig om.

157
16. Spisestuen. Mimi bliver staaende som forstenet, da hun ser den gamle Greve, der rejser sig og stirrer paa hende. Eriks Ansigt lyser, da han ser hende, han rejser sig og tager hende i sine Arme. Sognefogeden kommer ind. Han er ulykkelig over, hvad han har gjort.

152
17. Nærbillede af ham. Bedende siger han, Titel: Frøkenen har lovet, at hun ikke vil tale om det.

153
18. Nærbillede af Erik og Mimi. De ser i hinandens Øjne og er helt lykkelige i nogle Sekunder. De glemmer alt andet. Begge er tavse.

154
19. Nærbillede af den gamle Greve. Hans Ansigt er forstenet. Der er intet Udtryk. Men saa sker der en gradvis Forandring/tryk. Men saa ~~XXXXXXXXXXXXXX~~, der kommer en fjern, smertefuld Længsel op i hans Øjne. Nu, da det hele er braget sammen, ser han det evige i deres stumme Glæde. Men saa valter Katastrofen ind i hans Bevidsthed, og han stivner atter.

155
20. Nærbillede af Mimi. Hun ser uendelig kærligt og ømt paa Erik. Titel: Lad mig bære det, Erik, - ene, - jeg har ingen Slægt - intet.

156
21. Nærbillede af Erik. Han smiler et underligt, feberagtigt Smil, ryster svagt paa Hovedet.

157
22. Nærbillede af den gamle Greve. Han betragter dem stadig. Hendes Ord undrer ham, der kommer en forbavset Forundring op i ham.

158
23. Kamp-Stuen. Steen rejser sig, undersøger Revolveren, lægger den fra sig. Saa gaar han mekanisk hen til Palmen, føler nervøst paa et af dens Blade, ser derfra ud over Stuen. Gaar hen til Væggen, hvor Ufret hænger, staar op paa en Stol, undersøger Ufrets Kasse og Væggen omkring det.

159
24. Nærbillede af Væggen og Ufret. Hans Fingre famler henover Ufreakassen og Væggen. Klokkeren er nu 20 Minutter over 1. Han vender sig, lyttende.

160
25. Stuen. Han staar ned af Stolen. Gaar hen til Vinduet. Ser ud.

161
26. Vinduet. Nærbillede, set ude fra. Han spejder ud i Mørket. Der er ingen.

XXIX Han ser til Sæderne, rækker Armen ud, føler efter Fisketøjet. Titel: Fiske-
stangen var borte! Man ser, at det gør et stærkt Indtryk paa ham. Han gaar
hurtigt bort fra Vinduet.

¹⁶²
27. Stuen. Han gaar hurtigt igennem Stuen, ud af Døren til Kabinettet.

¹⁶³
28. Kabinettet. Han kommer ind, ser, at det er tomt, styrter ud af Døren til
Korridoren.

¹⁶⁴
29. Korridoren. Han ser sig hastigt om, lytter ved Døren til Spisestuen, gaar
ind.

¹⁶⁵
30. Spisestuen. Han kommer ind, bliver overrasket staaende indenfor Døren. Ser
paa Sognefogeden.

¹⁶⁶
31. Sognefogeden, Nærbillede. Han siger ulykkelig, Titel: Naar de var sammen,
ku' jeg jo bedre passe paa dem.

¹⁶⁷
32. Nærbillede af Steen. Han spørger skarpt, Titel: Har nogen været ude af den-
ne Stue i de sidste 10 Minutter?

¹⁶⁸
33. Nærbillede af Sognefogeden. Han bedyrer, at det har der ikke.

¹⁶⁹
34. Nærbillede ved Døren. Steen ser et Øjeblik paa Erik og Mimi, derefter paa Sogne-
fogeden. Titel: De har begaaet en Fejl, Sognefoged. Jeg forlanger, at De re-
fererer hvert Ord, der siges i denne Stue. Saa gaar han.

¹⁷⁰
35. Haven, udenfor det store Vindue. En Lommelygtes Kegel spiller ind i Bil-
ledet. Den afsøger Buske og Træstammer og kommer langsomt nærmere. Steen
kommer ind i Billedet. Han gaar forsigtigt ind i Beddet, vogter nøje paa,
hvor han træder. Henne under Vinduet standser han.

¹⁷¹
36. Nærbillede af Steen. Han belyser Facaden, ser op mod Vinduet, der sidder
saa højt, at han kun kan naa Vindueskarmen, naar han sætter den ene Fod op
paa Murens lidt fremspringende Sokkel. Han bøjer sig over Beddet.

¹⁷²
37. Nærbillede af Beddet. Der er nogle Fodtrin i den nyrevne Jord. De virker
noget forvirret. Lommelygtens Skar glider hen over dem, videre, falder paa

en underlig Fordybning i Jorden, helt inde ved Muren.

172

38. Nærbillede af Fordybningen. Det er et Aftryk af en svær Revolver, der er Aftryk af et Par Fingre, som har taget den op.

173

39. Nærbillede af Steens Ansigt. Fundet interesserer ham meget. Han tager Revolveren op af Lommen, betragter den nøje, lægger den ned i Fordybning-

174

40. Nærbillede af Revolveren, som passer nøjagtigt i Fordybningen. Hans Fingre løfter den, idet de griber om den, netop der, hvor Aftrykket viser, at et Par Fingre før har løftet den.

175

41. Nærbillede af Steen. Han rejser sig langsomt, gaar forsigtigt ud af Bedet. Lyskeglen slukkes.

176

42. Korridoren. Steen kommer, han standser udenfor Døren til Spisestuen, staar lidt, gaar saa hurtigt ind.

177

43. Nærbillede af Steen indenfor Døren. Han siger, seende skarpt paa Erik, Titel: De tabte Deres Revolver, da De sprang ind gennem Vinduet, kan De ~~huske~~ med hvilken Haand De samlede den op?

178

44. Nærbillede af Erik. Han stirrer uforstaaende paa Steen. Titel: Jeg tabte ikke min Revolver. Han kaster et raadløst Blik paa Mimi.

179

45. Nærbillede af Steen. Han siger, seende paa Mimi, Titel: Og De siger, at De fandt Revolveren paa Gulvet, Frk. Brandt?

180

46. Nærbillede af Mimi og Erik. Hun nikker ubestemt. Erik stirrer paa hende. Den gamle Greve kommer bagfra ind i Billedet, han ser paa ^{Steen} Brandt.

181

47. Nærbillede af ~~XXXXXX~~ Steen. Han ser bestemt paa dem begge, saa smiler han et ganske svagt Smil. Pludselig drejer han Hovedet ned mod Sognefogeden, som er i Billedet, Titel: Ved De noget af, om Erland var Lystfisker? Sognefogeden ryster paa Hovedet, Titel: Det var han ikke. Jeg kan huske, han engang sagde, at han ikke kunde taale at røre ved en Orm. Steen nikker grundende, gaar langsomt ud af Døren med et underligt Blik paa Erik og Mimi. Afblænding

1086.

P A A S L A G E T 12.

5 t e A k t.

183

1. Opblønding. Titel: **Klokken var henimod 2.... Kamp-Stuen.** Steen staar henne ved Uvret og ser mod Vinduet. Pludselig drejer han Hovedet mod Uvret.

184

2. Nærbillede af Gøgen. Laserne af den kommer frem og bukker to Gange, hvorefter de forsvinder.

185

3. Nærbillede af Steen. Hans Ansigt udtrykker en sælsom Blanding af Humor, Spænding og Spekulation.

186

4. Nærbillede ved Uvret. Steen staar op paa en Stol, aabner med Fingrene Lemmen, der springer til Side, naar Gøgen arriverer, haler Gøgen frem og betragter den.

187

5. Stort Nærbillede af Gøgen. Steens Fingre røder i de sjuuskede Rester.

188

6. Nærbillede ved Døren. Hansine staar i Døren og ser op mod Steen. I Hænderne holder hun et mægtigt Fad med et Ocean af Smørrebrød. Der er mindst 20 Stykker, hvoraf flere er belagt med kvarte Kyllinger, halve Hummere o.s.v. Titel: **Je tænkte, om Herredsfuldmægtigen maaske lie vilde ha et enkelt Stykke Ma'.**

189

7. Nærbillede af Steen ved Uvret. Stædig holdende ved Gøgen, ser han smilende paa Hansine, ryster paa Hovedet. Titel: **Nej Tak, - men sig mig, hvorlænge har denne stakkels Gøg været Invalid?**

190

8. Nærbillede af Hansine. Hendes utrolige Maaben beviser straks, at hun ikke har Anelse om, at Gøgen har taget Skade. Titel: **Da Klokken slog 10 i Aften, da kom Gøgen frem og nikkede, - og da fejlede den ikke det bitterste.**

salige stive Skridt hen imod Sønnen.

198

16. Nærbillede af Faderen. Han stirrer paa Sønnen, Taarerne rinder sagte ned ad hans Kinder, det dirrer ved hans Mund, Titel: **Hellere vil jeg se Dig død, end i Fængsel, Erik. - Dette her slaar mig ihjel, min Dreng.**

199

17. Nærbillede af Erik og Mimi. Erik hæver langsomt sit Blik. Der er en fjernt, stoisk Ro over ham. Men Mimis Ansigt er hvidt af Rædsel, hun ser i Faderens Øjne, slaar saa pludselig med en vild Bevægelse sine Arme om Eriks Hals. Det er, som vilde hun beskytte ham.

200

18. Nærbillede af den gamle Greve. Han drejer Hovedet fra Erik til Mimi. Der kommer en Blidhed over hans taarevædede Ansigt. Titel: **Jeg har forlangt, - at min Søn - afbrød enhver Forbindelse med - Dem, - saa jeg... har ingen Ret til at - bede Dem om noget.....**

201

19. Nærbillede af Mimi. Hun blot ser paa Faderen. Det er, ligesom der kommer en stor, dyb Glæde over hende. Hun ved, hvad han vil sige, og hun er parat til at bringe ethvert Offer for sin Kærligheds Skyld.

202

20. Nærbillede af Faderen. Han staar et Øjeblik, saa siger han, idet han presser Haanden for sine Øjne, Titel: **Alt taler imod Erik, - og han - har skrevet - at det - er ham..... men De kan redde ham....Gud velsigne Dem, - hvis De gør det....det drejer sig om- - et gammelt - hæderligt Navn.**

203

21. Nærbillede af Erik. Han rejser sig op, ser paa Faderen. Et smerteligt Smil tegner sig ved hans Mund, Han ryster stille paa Hovedet. Titel: **Far, jeg elsker hende! - Jeg elsker hende højere end mit Liv. - Og det er mig, der har skudt paa Erland!**

204

22. Nærbillede af Faderen. Hans Ansigt forstener. Saa stikker han Haanden ned i sin Kørekaappes Lomme og trækker en lille, sværkalibret Revolver op. Han rækker den til Erik. Titel: **Saa - har Du kun let at gøre - min Dreng.-**

- 205
23. Nærbillede af Mimi. Hun stirrer paa Faderen og paa Erik, saa farer det som et Lyn gennem hendes Hjerne, at her er Midlet til at redde Erik. Hun snapper Revolveren, rejser sig.
- 206
24. Stuen. Mimi gaar et Par Skridt fra dem, hæver Revolveren mod sit Hoved, Titel: Sig det nu, Erik. - Sig, at det var ikke Dig, - ellers....
- 207
25. Nærbillede af Erik. Han vil springe imod hende, men vover det ikke. Han lukker sine Øjne, griber sig til Hovedet. Titel: Aah Mimi, Mimi, hvorfor maa jeg ikke tage Skylden fra Dig.
- 208
26. Nærbillede af Sognefogeden. Han vaagner, gnider Øjnene, Titel: Ded gaar ette, dette her. Han rejser sig.
- 209
27. Nærbillede af den gamle Greve. Titel: Min Søn har taget sin Tilstaaelse tilbage, Sognefoged.
- 210
28. Nærbillede af Mimi. Hun synker sammen i Hulken paa en Stol. Afblønding.
- 211
29. Opblønding. Kamp-Stuen. Hansine kommer ind. Titel: Nu har je' endevendt hele Kykkenet, men der er litte saa mejet som en Stump Sejlgarn. - Jeg maa gaa ned og vaagne Gartneren, han har saa mejet Fiskesnøre.
- 212
30. Nærbillede af Steen. Han bliver pludselig opmærksom. Titel: Hvis Gartneren fisker, - saa tror jeg, at jeg gaar med ned til ham.
- 213
31. Stuen. Hansine nikker fjottet. Steen gaar med hende ud.
- 214
32. Korridoren. Steen og Hansine kommer igennem. Døren til Spisestuen gaar op, og den gamle Greve kommer ud. Titel: Min Søn har taget sin Tilstaaelse tilbage, ~~Her~~ Herredsfuldmechtig. Steen ser svagt smilende paa ham. Titel: Det vilde jeg ogsaa have gjort i hans Sted. Greven ser efter ham, da han forsvinder, fulgt af den mere og mere forvirrede Hansine.
- 215
33. Titel: Gartneren var - underligt nok, ikke gaaet til Ro. Gartnerens Stue

Typisk Pebersvendestue. Nogle Tavler over Røfrugter og Blomster paa Væggene, nogle Billeder af Fisk m.m. Fiskestangen, som vi har set, ligger skraat op ad en Stol. Gartneren staar op henne ved Væggen, og han ser ud, som om han lige har set et Spøgelse. Han farer sammen, da Døren aabnes. Fuldmægtigen kommer ind. Gartneren viger tilbage, stirrer forvildet paa ham. Titel: **Jeg kunde vel ikke laane et Stykke Fiskesnøre hos Dem.** Gartneren ser fjoget paa ham, nikker saa, trækker en Skuffe ud og roder efter Snøre.

216

34. Nærbillede af Steen. Han bøjer sig over Fisketøjet. Genkender det, kaster et hastigt Blik paa Gartneren.

217

35. Nærbillede af Gartneren. Han vender sig fra Skuffen og giver Steen et Vindsel Snøre. Steen, som er kommet ind i Billedet, takker. Titel: **Vil De ikke gaa med op i Villaen og give mig en Haand.** Gartneren ser ud til at have Lyst til alt andet, men han samtykker. Steen lader ham gaa foran Afblænding.

218

36. Opblænding. Kamp-Stuen. Steen kommer ind efter Gartneren, der skrækslaggen stirrer mod den overdækkede Bylt paa Gulvet. Steen skærer et Stykke Sejlgarn af Vindslet, staar op paa en Stol, binder den ene Ende fast om Projektilet, gaar ned, trækker den anden Ende gennem Hullet i Bladet, gaar hen til Vinduet, sigter langs Snoren og fører den i ret Linie ned til Vindueskarmen. Han vinker ad Gartneren, som rystende kommer hen til ham.

219

37. Nærbillede ved Vinduet. Han lader Gartneren holde Sejlgarnet. Steen ser mørkt og truende paa ham. Titel: **Hvorfor skød De Erland?** Gartneren tumler tilbage, stirrer fuldkommen forvildet paa ham, saa slingrer han, holder sig fast ved Vinduet.

220

38. Nærbillede af Gartneren. Titel: **Jeg kom igennem Haven ved 12 Tiden, - jeg havde været nede ved Aaen og fiske....** Afblænding.

221

39. Opblønding. Haven. Gartneren gaar gennem Billedet som Silhouet. Gennem det aabne, oplyste ~~EKXX~~ Vindue, sees Erland og Erik i Slagsmaal. Gartneren standser og ser forstenet derop. Saa lister han op mod Vinduet.

222

40. Udenfor Vinduet. Han kommer, sætter Fiskestangen fra sig, der, hvor vi har set den staa. Pludselig opdager han Revolveren, som ligger i Havebedet, han tager den op, ser paa den. Afblønding.

223

41. Opblønding. Gartneren og Steen, Nærbillede. Gartneren siger skælvende. Titel: **Saa hørte jeg med let, at en Kvinde skreg om Hjælp, og saa....** Afblønding.

224

42. Opblønding. Udenfor Vinduet. Gartneren ser op, febrilsk tager han fat i Vindueskarmen med den Haand, i hvilken han holder Revolveren, han søger at faa Fodfæste paa den smalle Sokkel. Man ser, at et Skud gaar af, Gartneren trækker forfærdet Revolveren til sig, ser et Sekund paa den, kaster den ind gennem Vinduet og flygter. Afblønding.

225

43. Opblønding. Nærbillede, Gartneren og Steen. Gartneren siger rystende. Titel: **Jeg sværger, at jeg ikke kunde gøre for, at Revolveren gik af, jeg er kommen til at trykke paa Aftrækkeren, uden at jeg vidste det...** Steen nikker grundende. Saa lægger han sin Haand paa Gartnerens Skulder. II. Titel: **Foreløbig er De anholdt!** Gartneren stirrer paa ham, synker sammen og lader sig villieløst lede ud af Billedet.

226

44. Spisestuen. Situationen som sidst. Døren gaar op, og Steen kommer ind med Gartneren. Hansines nysgerrige og mere og mere fortunlede Ansigt sees bag dem. Steen staar lidt. Titel: **Hør, Frøken Mimi Brandt, - De skulde tage Deres Tilstaaelse tilbage ogsaa.**

227

45. Nærbillede af Mimi. Hun vender sit forgrædte Ansigt imod ham, ryster paa Hovedet.

228

46. Spisestuen. Steen smiler svagt. Titel: **Her staar den Skyldige.** Alle ser

paa Gartneren, som griber Anledningen til at briste i Graad. Steen trøst-
er ham. Titel: Om 14 Dage kan De saamænd gaa ud og dyppe Aal igen, brist
ikke Hjerte. (I Nærbillede, dette). Steen tager Sognefogeden med sig og
forsvinder. Døren lukkes efter dem. Erik har rejst sig. Han ser paa Mimi,
og hun ser paa ham. Grevens Blik gaar fra den ene til den anden.

229

47. Nærbillede af den gamle Greve. Titel: Forklar mig dette! Han ser paa
Erik.

230

48. Nærbillede af Erik. Han kvier sig lidt, ser tvivlende paa Mimi. Titel:
Jeg fik et Slag af Erland, som sendte mig i Gulvet, - og saa hørte jeg
et Skud - og saa Erland falde, - og saa - maatte jeg jo tro, - at det
var Mimi, som havde skudt...

231

49. Nærbillede af den gamle Greve. Han ser med et straalende Blik paa Erik.
Men saa vokser en stor Forundring i hans Øjne, idet han ser mod Mimi.

232

50. Nærbillede af Mimi. Hun aander heftigt. Der er baade Forløsning og glæde
i hendes Smil. Titel: Erik! - Saa var det ikke Dig! - Jeg troede det, for
jeg hørte Skuddet, medens jeg stod ved Telefonen for at ringe til Sogne-
fogeden.

233

51. Nærbillede af Erik. Han ser med et Blik, der tindrer af Lykke, paa Mimi,
saa ser han paa Faderen. Titel: Maa jeg saa faa hende, Far?

234

52. Nærbillede af den gamle Greve. Han ser dvælende paa Mimi, derefter paa
Erik. Titel: Hendes Blod er vist lige saa godt som vort, Erik! - Der er
Adel over hende, - og der er Stof til en Grevinde Braa!

235

53. Nærbillede af Mimi. Erik kommer ind i Billedet. Han kysser hende. Afto-
ning.

SLUT.

P A A S L A G E T 1 2 .

Kriminalfilm i 5 Akter
af
Falck Rasmussen

(Hist og her svagt forbedret
af
Laurids Skands)

HOVEDPERSONERNE:

Grev Otto Braa til Egely.....
 Grevinde Braa, hans Hustru.....
Grev Erik Braa, deres eneste Søn.....
Overretssagfører Erland.....
Himi Brandt, Skuespillerinde.....
 Sognefoged Jens Hansen.....
 Hans Kone.....
 Hansine, Husholderske hos Erland.....
~~Husmand~~ Kresten Høegh.....
Martine, hans Kone.....
~~Kontesse Inger Braa~~, Eriks Søster.....
 cand. jur. Herredsfuldmægtig Steen.....

Handlingen foregaar i - og i Nærheden af
 København. - I vore Dage.

1ste
Akt.

1. Titel efter Opblønding:

Den sølverne Sommernat hvilede over det ganske Land.

Et rigtig dejligt nordsjællandsk Landskab.

Huse og Gaarde skimtes i det mathvide Skær. Skove med mørke Skygger og en lysende Landevej i Forgrunden. I det fjerne ses nogle hvide Villaer. Billedet tages med andre Ord i en Egn med blandet Bebyggelse, i Nærheden af Holte, Hillerød, Fredensborg ell. lign. Afblønding.

2. Titel: Sognefoged Jens Hansen var ikke nogen Drachmann-Type. Han sad ikke i et Skovbryn med en Guitar og sang til den koglende, danske Sommernats Pris.....

Opblønding: Nærbillede af Jens Hansen. Han ligger og sover sundt og tungt i sin Seng under et Hav af Dynner. Bag ham skimtes hans Kone, som ogsaa snorker. Pludselig vaagner hun med et Spjæt, hun stirrer sig omkring, fjottet og forvildet, lytter, river Manden i Skulderen. Han vaagner. Hun ser sig om med en vis Uhygge.

Titel: Telefonen ringede, Jens Hansen.

Han stirrer paa hende. Tænder det elektriske Lys, ser paa Uret, som hænger paa Væggen. (Et almindeligt Stueur) Han ser i et Glimt et Nærbillede af Urskiven. Viserne staar paa 2 Minutter i 12. Han ser paa Konen, forvirret. Hun er heller ikke glad for Situationen. Der er en vis Uhygge over dem begge. Saa slaar han Benene ud af Sengen. Han er svært klædt paa. Tyk Uldtrøje og dito Underbukser, haandstrikkede Sokker. Han gaar ud af Billedet, medens Konen halvt angst ser efter ham.

3. Dagligstue. (Typisk Sognefogedstue) Hans Tegn paa Værdighed hænger paa en Knag paa Dørkarmen ved Siden af Skrivebordet. Paa dette befinder sig nogle Protokoller, en hol-

landsk Kornvægt, en Model af et Tørskeværk og forskellige andre Ting, som bærer Vidne om Mandens Bondeintelligens. (Jeg mener, at vi skal lægge Vægt paa disse Smaating, fordi vi viser Verden Typen paa den danske, oplyste Bonde). Nogle Dyrskuepræmieskilte hænger udfordrende paa et Søm paa Væggen, og et Diplom fra en Landbiudstilling hænger indrammet over Skrivebordet. Der bliver i Billedets Begyndelse Lys, og han kommer ind i Billedet, tager Telefonen, raaber, lytter, ryster paa Hovedet, bliver staaende lidt.

4. Sovekammeret. Forholdsvis Nærbillede af Konen. Hun sidder i Sengen og ser lyttende ind mod Lyset fra Dagligstuen, som er kraftigere end Lyset i Sovekammeret.

5. Nærbillede af Sognefogeden.

Han lytter anspændt. Der er en vis angst Spænding over ham. Saa lægger han Telefonen og gaar ud af Billedet. Der bliver mørkt. Kun de blanke Ting paa Skrivebordet giver Reflekslys fra Sommernatten udenfor.

6. Nærbillede af Sengene. Sognefogeden kommer ind i Billedet. Han gaar i Seng, sidder lidt, ser saa alvorligt paa Konen, som ser spørgende paa ham.

Titel: Li'e da jeg tog Telefonen, var det, som om et Kvindfolk raabte om Hjælp, - men saa blev hun væk.

Han ser lidt ud for sig, lægger sig saa til Rette. Konen bliver siddende oprejst. Pludselig farer hun sammen.

Titel: Hørt' Du'et. - Det var et Skud!

Sognefogeden rejser sig paa Albuen, lytter lidt, drejer sig om mod Uret. Atter et Glimt af Skiven. Viserne staar nøjagtig paa 12. Saa lægger han sig, drejer halvt Hovedet.

Titel: De skyder jo i Skovene hver Nat, de forbandede Krybskytter.

Han lægger sig til Rette, men hun bliver siddende. Saa rejser hun sig stille fra Sengen, kaster et Blik paa Manden, der har lukket Øjnene og gaar ud af Billedet.

7. Dagligstuen. Mørk. Kun Lyset fra Vinduerne trænger ind. Man ser hendes Silhouet glide hen til Skrivebordet, hun løfter Telefonen, lytter, lægger den igen. Hun aander dybt, tager sig til Panden.

Titel: Hun tænkte paa, at det var underligt nok.
Hun havde lagt "Stjerne" om Aftenen, - og
Dødskortet havde været saa tæt paa hele Tiden.

Hun sætter sig i Skrivebordsstolen. (Hvis man vil, kan man her indlægge visionært et Nærbillede af en "Stjerne" - og en Haand, som med udstrakt Pegefinger peger paa Dødskortet). Hun støtter sin Pande med den ene Haand, bøjer sig tungt forover. Afblanding.

Titel: Hun vidste ikke, hvor længe hun havde siddet,
da hun pludselig hørte noget ude i Natten.

Hun retter sig, lytter, rejser sig og gaar ud af Billedet.

8. Sovekammeret. Hun kommer ind. Der er Rædsel i hendes Øjne, hun rusker i Sognefogeden.

Titel: Der er en Hund, der tuder for Lig. Staa op,
Jens Hansen.

Hans Opvaagenⁿ foregaar hurtigere nu, da han knapt er faldet i Søvn, og han staar hurtigt op. Han ser i hendes Øjne, og der bliver ikke vekslet flere Ord imellem dem. Hurtig Afblanding.

9. Hurtig Opblanding. Landevej. Bakkekan. Som Silhouet mod Maanelyset ses en Hund, der sidder og tuder op mod Himlen. Ved Siden af den ligger noget uformeligt. Sognefogeden kommer ind i Billedet og gaar imod Hunden.

10. Nærbillede ved Hunden. Man ser, at det uformelige er et Menneske, som ligger halvt paa Maven.

Vil man være realistisk kan man lade Vejen være plettet med noget sort - i en slynget Strøm, som kommer ud fra Hovedet. Jens Hansen kommer ind i Billedet, han drejer den Liggende om, stirrer paa Ansigtet, lægger sig paa Knæ, løfter Hovedet lidt op,

Titel: Grev Braa, - Erik Braa, det er Sognefogeden. -
Hvad er der sket med Dem?

Den Liggende rører paa sig, forsøger at rejse sig op paa Albuene, støttes og hjælpes af Sognefogeden, som faar ham paa Benene. Han har Tag under hans Arme og holder ham oppe. Han forsøger at faa ham med sig, svinglende gaar Erik ud af Billedet, halvt baaret af Sognefogeden. Hunden løber efter. Afblænding.

11. Landevejen. Sognefogeden kommer halvt bærende paa Grev Braa. Pludselig er det, som om han har faaet sin Bevidsthed tilbage. Han standser, støtter paa sine Ben, ser fremmed og fjernt paa Sognefogeden, drejer sig, peger vildt med flakkende Øjne ud af Billedet.

12. Herskabelig Villa. (Set i ret stor Afstand)

Der blinker Lys ud gennem nogle Vinduer, af hvilke et Par Stykker i Stueetagen staar aabne.

13. Nærbillede af Grev Braa og Sognefogeden. Braa peger stadig mod Villaen, saa siger han stønnende, idet han lukker sine Øjne, medens hans forslaaede, blodige Ansigt faar et Udtryk af Rædsel og Væmmelse,

Titel: Overretssagfører Erlands Villa - Erland død. -
Skuddet. - Aah Mimi, Mimi. - Forfærdeligt.

Han drejer sig bort fra Synet af Villaen, synker ind til Sognefogeden som et Barn. Han slæber af med ham. Afblænding.

14. Opblænding. Nærbillede af Døren i Sognefogedens Stuehus.

Konen staar i Lyset, som kommer inde fra Stuen og spejder med angst Ansigt ud mod Sognefogeden. Han kommer ind i Billedet med Grev Erik, som nu synes at være kommet til Bevidsthed.

Han støtter sig til Dørkarmen, idet han gaar ind. Sognefogeden siger ,

Titel: Væk Karlene og lad dem hjælpe Dig. Jeg gaar over til Overretssagfører Erlands.

Erik drejer sig og ser paa ham. Der kommer en pludselig Angst i hans Øjne, han ser bedende paa Sognefogeden, griber efter hans Haand, men lader saa sin Arm synke. Sognefogeden ser overrasket paa ham, idet han gaar ind i Huset. Man ser, at der pludselig fødes en Mistanke i ham. Han kalder ind. Greven og Konen vender sig.

Titel: Jeg maa bede Dem om at blive her, indtil jeg kommer tilbage, Grev Braa.

Erik ser hjælpeløst paa ham, fatter ikke rigtig Ordnes Betydning med det samme. Det gaar da op for ham, han stirrer paa Sognefogeden. Nikker. Gaar ind med Konen. Sognefogeden staar lidt, gaar saa hurtigt langs Huset og forsvinder.

15. Staldlænge. Sognefogeden kommer gaaende. Han banker paa et Vindue. Det aabnes, og en ung intelligent udseende Karl stikker Hovedet ud.

Titel: Væk Niels og skynd jer at komme i Tøjet. I gaar over til Mor og hjælper hende. I staar mig inde for, at Grev Braa ikke forlader Huset, for jeg kommer tilbage!

Karlen nikker noget desorienteret, Sognefogeden gaar.

Afblønding.

16. Opblønding efter Titel: Hos Overretssagfører Erland.
Nærbillede af Dør. Sognefogeden kommer ind gennem den aabne Dør. Han standser og stirrer mod Gulvet.

17. Nærbillede af Gulvet og Væggen. Erland ligger paa Haven, død. Der panoreres opad Væggen. Over ham hænger et Ur, gammelt fornemt Udstyr. Perpendiklen ses glide frem og tilbage bag en lille Rude i Kassen. Over Skiven ses en lille,

kunstfærdig udskaaret Dør, som den findes paa Gøge-Ure. Der standses ved Urskiven. Viserne staar i Øjeblikket paa 17 Minutter over 12. Der panoreres vandret til Mimi, som sidder paa en Stol med blegt, fortrukket Ansigt. I den ene Haand, som hænger slapt ned, den venstre, holder hun knuget en stor Browning. Bøjlet over hende staar Husholdersken Hansine. Hun er kun delvis klædt paa. Man kan se, at det er gaaet i en Fart. Hun har nøgne Fødder, Underskørt og Nattrøje paa. Hun holder en Flakon i den ene Haand og stirrer stift og rødselsslagen paa Mimi, som ser tonløst frem for sig, uden andet Indtryk end Slovhed. Hansines gamle Øjne skotter i Retning mod Liget.

18. Nærbillede af Sognefogeden. Han ser fra Liget til Hansine og Mimi, saa siger han Godaften. (Man ser blot, at han bevæger Munden - eller maaske lukker Døren bag sig)

19. Nærbillede af Hansine. Hun giver et Skrig fra sig og taber Flakonen. Drejer Hovedet mod Døren. Mimi har overhovedet ikke reageret. Hun sidder stadig stirrende ud for sig, Tøjet er sønderrevet og Haaret halvt udslaaet.

20. Stuen. Man ser, der har fundet en haard Kamp Sted. Møblerne er væltede, en Portiære, der hænger dækkende en Dør, som findes ved Siden af Uret, er delvis revet ned. Det store Vindue, som sidder i den Væg, der er over for den, paa hvilken Uret hænger, (og som sidder saaledes, at naar man ser indad det, har man Uret lige ret overfor), staar aabent, og der er intet Rullegardin. Foran Vinduet, i 1 1/2 Meters Afstand fra Væggen, staar paa en massiv, tung Marmorsøjle, i en svær stor Keramikpote, en kostbar og sjælden Viftepalme (eller anden, bredbladet Tropevegetation) Den staar akkurat midt for det aabne Vindue og vil saaledes dække Udsigten til Gøgeuret, der som man staar midt for Vinduet. (Jeg tænker mig dette saa me-

get omtalte Vindue som trefløjet, med stor Midterrude til at aabne paa Hængsler, eller, hvis man foretrækker det, drejbar paa Midten (drejbar i vertikal Plan) da saa bredt, at en Mand kan kravle ind ad Vinduet, naar det staar aabent)

Sognefogeden gaar langsomt ind i Stuen, bøjer sig ned over Liget og berører det. Han rejser sig straks igen efter at have lyttet til det. Hvis han flytter paa Liget under Undersøgelsen, naa vi se ham lægge det tilbage i dets oprindelige Stilling. Han gaar henimod Hansine, ser Revolveren, som Mimi har i Haanden, rækker ned og tager om den.

21. Nærbillede af Sognefogedens Haand, Revolveren og Mimis Haand.

Man ser, at hendes Fingre knuger om Skæftet, saa Knoerne er hvide. Sognefogeden aabner hendes Haand med Anstrengelse, Finger for Finger, og tager Revolveren.

22. Nærbillede af de tre. Sognefogeden ser paa Revolveren, paa Hansine og paa Mimi, som stadig ser sløvt ud for sig. Han taler til hende, men hun svarer ikke. Det er mere, end Jens Hansen kan klare. Hans sunde Forstand og uskjulelige Forlegenhed giver sig Udslag i, at han letter paa sin Uniformskasket og klør sig med en Finger i Haaret. Da det er overstaaet, ser han længe paa Hansine,

Titel: Det her ser alvorligt ud. Ved De noget om, hvad der er sket, - hvordan det er sket, mener jeg?

Hansine virrer ned Hovedet.

Titel: Jeg blev vaagnet ved, at der blev skudt, og da jeg fik Tøj paa og kom herind, saa....

Afblænding.

23. Opblænding. Stuen. Hansine kommer styrtende ind ad den aabne Dør, hun stirrer rædselsslagen paa Gulvet, hvor Erland ligger. Han bevæger sig en lille Smule, bliver saa stille. Noget fra ham opad Væggen, der bærer Gøge-Uret, staar Mimi, halvt

afmægtig, stirrende sløvt paa Liget. Hun har stadig Revolveren i venstre Haand. Da hun ser Hansine, gaar der et nervøst Chok gennem hende, og hendes Ansigt bliver præget af en øjeblikkelig Rødsel, der dog hurtigt forsvinder. Uret viser 3 Minutter over 12.

Afblanding.

24. Opblønding. Stuen. Sognefogeden ser skarpt paa den stadig tavse Mimi, drejer sig og ser paa Liget, betragter Revolveren. Saa siger han,

Titel: Er der en Telefon her? - Jæg maa ringe til Herredsfuldsmægtigen.

Hansine nikker og gaar efter at have kastet et bekynret Blik paa Mimi foran Sognefogeden.

25. Nærbillede af Mini. Hun drejer langsomt Hovedet, der vokser Bevidsthed op i hendes Øjne. Hendes Ansigt fortrækker sig i Smerte, hun ser i Retning af Sognefogeden, springer op efter at have kastet et Blik i Retning af Liget.

26. Stuen. Hun styrter ud af Værelset gennem samme Dør, som de to gik ud af.

27. Kabinet. En Bordtelefon paa en Sekretær. Mikrofonen hænger i Snoren, da Hansine og Sognefogeden kommer hen til den. Han ser paa den, spørger Hansine, om det er hende, der har ladet den hænge. Hun ryster paa Hovedet. Han ringer op. Pludselig drejer han og Hansine Hovedet og ser mod Døren, de kom ind ad.

28. Nærbillede af Døren. Mimi staar opad den ene Dørkram. Hendes Hænder griber om Gerichten. Hun aander heftigt, ser paa Sognefogeden.

Titel: Hvis - De ringer til - Politiet, saa sig, at.... De har paagrebet - - Mord - Mordersken. - Det er mig, som - har skudt Overretssagfører Erland.

Hun svingler, er ved at segne, Hansine griber hende, idet hun synker til Gulvet.

29. Nærbillede af Sognefogeden. Han ser forvirret paa Mimi, svarer saa paa Centralens Stemme, forlanger et Nummer.

Afblænding.

30. Opblænding efter Titel: Herredsfuldmegetig Steen var ikke gaaet til Ro, - Forel=skelse og Sorger havde gjort hans Nætter til søvnløse og øde Timer.

Han sidder ved sit Skrivebord. Et stort Billede af en smuk ung Kvinde staar foran ham, han sidder med et Brev i Haanden, men læser ikke i det. Hans Blik er fraværende og fjernt. Han drejer mekanisk Hovedet, da Telefonen ringer, bliver saa først forbavset, ser paa Skrivebordsuret. Dets Visere staar paa 27 Minutter over 12. Saa tager han Telefonen. Han rynker Brynene.

31. Nærbillede af Sognefogeden. Foruden ham ses i Billedet Hansine, der har faaet Liv i Mimi. Han siger,

Titel:en Kvinde til Stede, som har tilstaaet, at hun har dræbt Erland.

Minis Øjne hviler paa Sognefogeden.

32. Nærbillede af Steen. Han spørger,

Titel: Hvad hedder hun?

33. Nærbillede som 31. Han drejer Hovedet om mod Mimi og spørger, hvad hun hedder. Hun rejser sig og gaar tættere til ham.

Titel: Mini Brandt, Skuespillerinde ved Palæ-Teatret. Sognefogeden gentager i Telefonen.

34. Nærbillede af Steen. Det giver et Sæt i ham. Han tager et Sekund Mikrofonen fra Øret, spørger saa ivrigt om et eller andet.

35. Nærbillede som 31. Sognefogeden kaster et Blik paa Mimi og nikker.

Titel: - Men Grev Erik Braa er paa en eller anden Maade blandet ind i det.....

Da river Mimi Mikrofonen fra Sognefogeden og skrider i største Ophidselse,

Titel: Nej! Grev Braa har intet med det at gøre. Det er mig, m i g - kun mig. Det er ikke ham!!

Sognefogeden har betuttet set paa hende. Hun vil tale, kan ikke, forsøger at stamme nogle Ord, lader Mikrofonen synke og brister i ubehersket Graad. Sognefogeden tager atter Mikrofonen, nikker.

36. Nærbillede af Steen. Han er ganske desorienteret. Han tørrer Sveden af Panden.

Titel: Bliv i Villaen, Jeg skal være derude i Løbet af en god halv Time.

Han lægger febrilsk Mikrofonen paa, rejser sig, tager Billedet af den unge Kvinde op til sig, ser paa det, som vilde han løse et Svar i det yndige Pigeansigt. Man ser Billedet i stort Nærbillede. Paa skraat forneden staar skrevet med kraftig Kvindehaand "Inger Braa!" Steen ser ud for sig.

Titel: Mini Brandt - Morderske. - Mimi, som Grev Braa ikke naatte gifte sig med for sin Fader. - Og Grev Erik Braa - impliceret. - Ingers Broder.

Han sætter Billedet fra sig, tager mekanisk Brevet, han sad med, op, vender det. Det vises i

Titel: ...en frygtelig Scene i Gaar Formiddags. Jeg har aldrig set Far saaledes uden enhver Antydning af Beherskelse. Han vilde mure sig inde, der- som nogle af hans Børn giftede sig uden for Adelen. Kære, kære Du. - De haarde Ord gjaldt baade Mimi og Dig. - Men hverken Erik eller jeg gaar paa Akkord. - Jeg elsker Dig saa usigeligt.
Din Inger.

Steen lægger Brevet paa Bordet, stikker det med en hastig Bevægelse i Lommen, river en Støvfrakke til sig. Afblanding.

37. Opblønding efter

Titel: Men i Sognefogedens Gaard.....

Nærbillede af Erik. Han sidder ved Sognefogedens Skrivebord og skriver et Brev. En af Karlene sidder tæt ved han og be-

tragter ham. Erik er forbunden. - Han sukker dybt og tager Pennen fra Papiret, ser ud for sig, ryster fortvivlet paa Hovedet, læser, hvad han har skrevet. Brevet vises:

Kære Far og Mor!
 Det er grufuldt for mig at skrive dette Brev, men hellere vil jeg selv meddele jer det forfærdelige, der er sket. - Jeg har i Nødværge - skudt Overretssagfører Erland.....

Han sidder længe, saa bogynder han at skrive. Den anden Karl kommer ind. Han har Cykleklemmer paa Benkløderne og holder en tændt Cyklelygte i den ene Haand. Han bliver afventende staaende.

Afblænding.

Slut paa 1ste Akt.

38. Titel: 10 Minutter over 1 ankom Steen i sin lille "Overland" til Erlands Villa.

Opblønding. Vejen og Indkørslen til Villaen, der oplyst ligger i Baggrunden af Billedet. Vognen kommer kørende med straalende Lygter. Den svinger i et haardt Sving op ad Indkørselsvejen.

39. Villaens Gaard. En stor Auto staar der. Steen kører op paa Siden af den, slukker Lygterne og springer ud. Kaster et Blik paa den store Vogn, føler paa Køleren, nikker kort, springer hurtigt ind gennen Villaens Bagdør.

40. Kabinettet. Hansine har i Mellemtiden lavet Kaffe, og Sognefogeden hugger godt ind paa den hjemmebagte Kage. Hansine selv staar op og drikker. Hun har faaet noget mere Tøj paa. Mini sidder stille ved Bordet og ser ud for sig. Hendes Kaffe-kop staar fyldt og urørt foran hende. Steen kommer ind. Sognefogeden rejser sig straks og hilser paa ham. Der glider som et svagt Genskar af Glæde og Genkendelse over Mimis blege Ansigt, da hun ser Steen, men det forsvinder øjeblikkeligt og giver Plads for et angst Udtryk. Han betragter hende dvælende, tager hendes Haand og trykker den, vender sig saa imod Sognefogeden og taler et Par Ord med ham. De gaar sammen hen til Døren, der fører ind til Mordværelset.

41. Ved Døren. Steen gaar et Skridt ind i Stuen, medens Sognefogeden bliver staaende i Døren og derved dækker Udsigten til Liget, (som vi jo ikke skal se mere end højst nødvendigt). Steen ser i Retning af Liget og lader Blikket glide rundt i Stuen; han spørger Sognefogeden om Revolveren, denne tager den op af Lommen og giver ham den. Steen undersøger den minutløst.

42. Stort Nærbillede af Revolveren. Paa den ene Side af Skæftet ses Monogrammet E.B. evt. med en Krone over.

43. Ved Døren. Steen gaar langsomt hen imod Sognefogeden.

Titel: Vil De hente Grev Braa!

Sognefogeden nikker tjenstligt og gaar. Steen bliver staaende i Døren. Han sukker dybt og gaar ind i Kabinettet. Man ser gennem Døren, at Hansine forsvinder ud i Køkkenet med Kaffeservicet paa en Bakke.

44. Nærbillede af Mimi. Man ser, at hun ved, hvad der nærmer sig. Hendes Hjerter arbejder. Hun ser sky paa Steen, som kommer ind i Billedet og sætter sig hos hende. Han ser alvorligt, men dog med en vis Varme paa hende, tager hendes Haand i sin og siger,

Titel: Kære Frøken Brandt, det bedste, De kan gøre, er at glemme, at jeg er Politinand. Betragt mig kun som Deres gode Ven, det smigrer jeg mig jo dog med at have været i snart et Aars Tid, - og fortæl mig det hele.

Hun ser prøvende paa ham. Han klapper stille hendes Haand. Hun forsøger paa at tale, men det bliver ikke til noget. Hun tager sig til Halsen, synker tilbage i Stolen. Han sidder lidt, siger saa i

Titel: Hvornaar lærte De egentlig Erland at kende?

45. Nærbillede af Mimi. Hun ser paa ham, som vilde hun granske hans Sjæl.

Titel: Hvis De vil tro, hvad jeg siger, at det er mig, der har - gjort det, og ikke Erik - Grev Braa...

46. Nærbillede af Steen. Han nikker.

47. Nærbillede af Mimi. Hun betragter ham som i 45. Saa genkalder hun sig i Erindringen den første Aften, hun saa Erland.

Titel: Det er snart 1 1/2 Aar siden. - Den sidste Aften i Sæsonen.....

Afblænding.

48. Opblænding. Palæ-Teatrets Scene. Optagelserne ad libitum. Mini staar med et fejende Kor som Baggrund. Tæppet gaar ned

og op. Der kastes et Hav af Blomster op til hende.

49. Scenen set fra Kulissen. En eller to Fremkaldelser.

Vrimmel af halvnøgne Korhøns i Forgrunden. Mimi kommer ud fra Scenen med Favnen fyldt af Blomster. Et Par Haskinfolk og en Paaklæderske hjælper hende og gaar efter hende med Buketter.

50. Garderobegang. Samme Vrimmel af Pigebørn og Skuespil-
lere. Mimi forsvinder ind i sin Garderobe.

51. Garderoben. Hun synker træt ned i en magelig Stol. Blomsterne anbringes. Hendes Øje falder paa en mægtig Buket kostbare Roser, som ligger nær hende. Hun aabner temmelig ligegyldig Konvoluttet, der er bundet til Buketten, læser Kortet, som er deri. Det vises. Trykt paa det staar:

Hannibal Erland.
Overretssagfører.

Og skrevet: Beder Dem undskylde den lidet forretningssnæssige Form for min Meddelelse om, at jeg i Dag fra en amerikansk Forbindelse har faaet til Opgave at træde i Forbindelse med Dem i Anledning af en mindre Arv, der er tilfaldet Dem fra en fjern Slægtning i Oregon. Jeg vil tillade mig at vente paa Dem uden for Teatret.

Deres ærbødige

52. Nærbillede af Mimi. Hendes Ansigt udtrykker Overraskelse og Glæde, men den viger for Skepsis, hun ryster svagt paa Hovedet, begynder at sminke af.

53. Titel: Overretssagfører Erland.

Ved Teatrets Sceneindgang. Over en almindelig Indgangsdør brænder en kraftig Glødelampe. Overretssagføreren staar selskabsklædt og venter. Han har et stærkt og brutalt Ansigt. Et Par intelligente, haarde Øjne lyser bag Lorgnetterne. Han fikserer de unge Piger, som kommer forbi, nikker til en enkelt. De flirter i Forbigaaende med ham. En ung, køn, tøsset Fremtoning gør Forsøg paa at kaste sig i Favnen paa ham, men han afværger det, vinker hende bort. Hun gaar fortrydelig.

54. Et Stykke fra Teatret. Pigebarnet stikker Armen ind under en anden lille Kordames Arm, vender sig og ser tilbage efter Erland, som skintes under Glødelampen,

Titel: Gud ved, hvem Hannibal Sjampus venter paa i Aften, - naa, skidt med ham, - han er saa raa.

Pigebørnene gaar videre. Døren aabnes.

55. Nærbillede af Døren. Mimi kommer ud. Hun ser sig rundt, opdager Erland, hun sænker hilsende Hovedet, køligt.

56. Nærbillede af Erland. Han staar med blottet Hoved, foroverbøjet, nidt i sin Hilsen. Hun kommer ind i Billedet, rækker ham tøvende sin Haand. Hun ser en lille Smule afmaalt paa ham, idet hun siger,

Titel: Hvornaar vil det være Dem belejligt at se mig paa Deres Kontor.

Han kan ikke ganske skjule sin Skuffelse, men er dog saa meget Verdensmand, at han smilende svarer,

Titel: For Eksempel Klokken 12 i Morgen.

Hun gaar hilsende. Han ser efter hende, og nu lægger han ikke Skjul paa sin Forbløffelse. Der er dog en hel Del Beundring i hans skarpe Øjne. Afblanding.

57. Opblønding. Nærbillede af Mimi som 45. Hun siger til Steen,

Titel : Erland virkede frastødende paa mig on Aftenen, men da jeg næste Dag kom op paa hans Kontor...

Afblanding.

58. Opblønding. Erlands Privatkontor. Døren gaar op ved Billedets Begyndelse, og Mimi kommer ind. Erland har anlagt et udpræget faderligt Væsen, som ganske adskiller sig fra hans levemandsagtige og glubske Maade at betragte hende paa den foregaaende Aften. Hun faar Plads i en magelig Stol, og han tager en Mappe frem, som indeholder hendes Papirer. Han beder hende om nogle Papirer, Attester, som hun giver ham, hun har

dem i en lille Taske. Han ser den løst igennem, sammenligner dem med de Papirer, han har i Mappen, og finder alt i Orden. Saa drejer han sig om imod hende og siger,

Titel: Det er vist nok i Orden alt sammen. - Det vil jo vare nogen Tid, før De kan faa Pengene udbetalt.

Hun bøjer forstaaende og samtykkende Hovedet. Han ser lidt paa hende.

59. Nærbillede af Mini og Erland. Han bøjer sig lidt over imod hende,

Titel: Jeg er jo saa gammel, at jeg kunde være Deres Far, lille Frøken, De naa derfor ikke misforstaa min Interesse for Dem.

Det bliver sagt i en saa trohjertet Tone, at Mimi ikke med sin bedste Vilje kan blive vred. Dog modtager hun Meddelelsen med et lidt skeptisk spørgende Udtryk. Han fortsætter,

Titel: Jeg vil bede Dem om ikke at være vred paa mig, hvis jeg maaske stødte Dem i Aftes, - det var egentlig - et lille Eksperiment fra min Side, og det glædede mig oprigtigt, at De ikke modtog min Invitation.

Hun ser lidt overrasket paa ham, smiler saa og giver ham sin Haand, da han strækker sin ud. Han trykker den og rejser sig, smilende siger han, idet ogsaa hun rejser sig,

Titel: Men jeg haaber, at De giver mig Anledning til at gøre min Uret god ved at lade mig anbringe Deres Penge i et Papir, som kan give lige saa stor Succes, som De fik i Aftes.

Hun smiler og nikker. Hans Faderlighed og Troværdighed har ganske gjort det af med hendes Skepsis. Hun tager Afsked og gaar fulgt til Døren af ham. Han bliver ved at se mod Døren, efter at den har lukket sig efter hende. Saa skifter hans Ansigt Udtryk. Afblænding.

60. Opblænding. Nærbillede af Mimi og Steen. Hun aander dybt, ser hjælpeløst paa ham,

Titel: Jeg fik Tillid til Erland, jeg lod ham anbringe min lille Arv, som han selv vilde, og

Jeg kom en Del sammen med ham i Tidens
Løb.....

Hun ser ud for sig, smiler et Smil, som baade rummer Smerte og Lykke. Steen sidder foroverbøjet og betragter hende med Medfølelse. Hun aander dybt,

Titel: Jeg havde længe kendt Grev Braa, og vi - var kommet til at holde meget af hinanden,....og en Dag,....

Afblønding.

61. Opblønding. Nordsjællandsk Landevej. Meget smuk. Gamle høje Vejtræer, Skove og Trægrupper i Baggrunden og paa Siderne. Maaske Udsigt til en Landsby med Kirke og et Glimt af en Sø. Braa kommer kørende langsomt. Mimi sidder hos ham. Det er en lille kraftig to Personers aaben Bil af elegant Type.

62. Nærbillede af de to. Han holder løst Rattet med den ene Haand, den anden Arm har han lagt bag om hende. Hun ser sig omkring med et drømmende Blik, det standser ved et lille Husmandshus, der ligger venligt med mange Blomster i den lille Forhave, Slyngeplanter op ad Væggene. Man ser et Glimt af Huset i et Nærbillede. Hun drejer Hovedet, siger til ham,

Titel: Stands Vognen, Erik, - jeg vil drømme lidt om det Hus.

Han standser smilende, hun tager hans Hoved ind til sit Bryst, de ser begge mod Huset. Saa siger hun

Titel: Naar jeg bliver saa gammel, at Folk ikke vil se mig paa Scenen mere, saa vil jeg bo i saadan et lille Hus....

Afblønding.

63. Opblønding. Huset. Mini staar som en gammel elskelig Dame med hvidt, purret Haar i Døren. Hun har en lille Dreng ved Haanden, og en lille Pige har hun paa Armen. Et Par/lidt større Børn kommer springende hen til hende. Afblønding.

64. Opblønding. Nærbilledet i Bilen. Erik ser spøgefuldt fornærmet paa hende,

Titel: Maa jeg spørge, hvor Du har faaet alle de Børn fra - i den Alder???

Hun ser smilende paa ham, svagt rødmende, hvisker,

Titel: Det er fattige Børn, som den gamle, søde Skuespillerinde har adopteret.

Han smiler bøst, ryster paa Hovedet.

Titel: Det er en daarlig Dron, - saa var det da meget bedre, at....

Afblænding.

65. Opblænding. Huset, set paa lidt større Afstand. Mimi staar ude paa Vejen, enkelt, men pønt klædt paa. Hun har et andet lille Barn paa Armen. Erik kommer kørende henimod Huset i en Jumbe, forspændt en unaadelig langhaaret Islønder. Han kører ned ad den lille Vej ved Huset. Hun gaar efter.

66. Nærbillede. Han staar af Vognen, kysser Mimi og tager Ungen paa Armen. Hun dykker ned i Jumben, haler en Papirspose op, aabner den spændt og trækker en græsselig billig Hat op. Hun stirrer som betaget paa den, tager den paa, kaster sig om Halsen paa han, hvorved Hatten falder af. Han ler, idet han fra Jumben tager et Par smaa bitte Trasko op. Drengen faar dem paa. Ses i et kort Nærbillede. Der er almindelig Jubel, hun kysser ham igen. Der blændes af midt i et evigt langt Kys.

67. Opblænding. Nærbillede af de to i Bilen. Hun smiler, men skyder ham saa fra sig, surmulende,

Titel: En lille Husmandskone kysser ikke sin Mand saa forførdeligt, hun kysser saadan....

Mimi lægger en fuldstændig ligegyldig Maske, hendes Øjne udtrykker intet som helst, Munden staar maabende halvt aaben, hun slaar sit Ansigt ind mod hans og trækker det til sig. Han knuger hende ind til sig, kysser hende heftigt, hun river sig løs, ser ned mod Huset.

58. Huset. Nogle barhovede Unger staar og griner vanvittigt.

69. Nærbillede i Bilen. Hun rødmer, flytter hans Arm bort

lægger hans Haand paa Rattet, han sætter smilende i Gang.

70. Vejen. Bilen kører, drejer om ad en Sidevej, der er dækket af en tæt Hæk.

71. Sidevejen. Bilen kommer kørende, standser næsten i Svinget. En meget stor Vogn holder paa Vejen, og en Mand ses ligge paa Ryggen inde under den, Benene stikker frem. Erik præjer ham for at faa ham til at flytte sig. Manden kravler ud.

72. Nærbillede af han. Det er Overretssagfører Erland sort i Ansigtet som en Neger. Han stirrer forbavset paa Erik og Mimi.

73. Nærbillede af Erik og Mimi. Et stort Smil trækker op i hendes Ansigt, Erland ser taabelig ud. Hun siger,

Titel: Det er min Sagfører, Overretssagfører Erland, kan vi ikke hjælpe han?

Erik nikker, ogsaa svagt smilende.

74. Sidevejen. Erland gaar hen til Braas Vogn, hilser, Mimi præsenterer. Efter et Par Ord kører Erik forsigtigt sin Vogn langs Erlands, bakker ind foran den.

Titel: Og lidt efter.....

Der er bundet et Tov fra Braas Bil til Erlands. Erland sidder ved Rattet i sin Vogn. Bilerne kører. Afblænding.

75. Opblænding.

Titel: Da man naaede den nærmeste Kro, vilde Erland absolut give Middag, - og det fik han ogsaa Lov til.....

Lysthus i en gammel Krohave. Der er dækket et rigtig godt Middagsbord til tre. Stemningen er hyggelig. Grev Braa tager Rødvinsflasken, tager Fingrene til sig, som om han havde brændt sig,

Titel: Den Rødvin koger, nu gaar jeg selv ind og finder een.

Han rejser sig og gaar med Flasken. Erland sidder og betragter hende med et undersøgende Blik. Hun løfter Glasset og siger

med en inderlig Latter,

Titel: Skaal Onkel Erland og Tak for al Ting, - var det ikke godt, vi kom med en Isbryder til Dem?

Han smiler tvungent og drikker.

76. Nærbillede af Erland. Endnu med Glasset hævet siger han,

Titel: Jo, jeg er glad for at have truffet Dem, - men jeg er ikke saa glad for, at - De er saa gode Venner med Grev Braa, - han kan jo dog ikke gifte sig med Dem!

77. Nærbillede af Mini. Ogsaa hun har holdt sit Glas hævet, hun sænker det og tager Blikket bort fra ham, med nedadvendt Hoved siger hun,

Titel: Han er saa fint et Menneske, - og saa god en Kammerat, og jeg - holder saa meget af ham.

78. Nærbillede af Erland. Han sidder med Glasset i Haanden og ser ned mod Dugen, han smiler lidt, men ser, at han gerne vilde sige noget, men at han ikke kan, Læberne er sammenbidte, pludselig drejer han Hovedet og ser ud gennem Lysthusets Dør.

79. Keglebane. En Bondekarl slaar en Kugle.

80. Keglebane. (Den yderste Halvdel af Banen og Keglerne fotografaret langs Banen) Kuglen kommer og løber af Planken. Keglorejseren kommer ind i Billedet, raaber triumferende,

Titel: Skæ-vert!

81. Nærbillede af Erland. Han drejer Hovedet tilbage, ser paa Mini, nikker og drikker, sætter Glasset haardt i Bordet, siger seende nedad,

Titel: Fint Menneske! - God Kammerat! - Saadan begynder det altid. - Skævert!

82. Nærbillede af Mini. Hun ser over paa Erland. Der er ikke Vrede i hendes Blik, men kun Angst, Angst for, at han har Ret, pludselig drejer hun Hovedet opad mod Lysthusets Indgang, smiler anstrengt.

83. Lysthuset. Erik staar i Døraabningen med en Flaske Rødvin, smilende sejrstolt,

Titel: Denne her garanterer jeg for, - den er netop saa varm og netop saa kølig, som en Kvindes Kind skal være.

Hun ser op paa ham, der er baade Kærlighed og Frygt i hendes Øjne. Erlands Blik hviler paa hende. Afblænding.

84. Opblænding.

Titel: Fra den Dag søgte Erland mit Selskab ved enhver Lejlighed, - men jeg troede, at det var, fordi han mente mig det godt, - og fordi han vilde værne mig.

Før Titlen ser vi Mimi og Steen sidde i Kabinettet. Han nikker grundende og forstaaende. Pludselig ser baade han og Mimi mod Døren.

85. Nærbillede ved Døren. Erik Braa staar der, forbunden, som vi saa ham sidst. Bag ham ses Sognefogeden og en af Karlene. Erik ser paa Mimi, og han smiler et smerteligt Smil, hvis Straalen dog vokser.

86. Kabinettet. Mimis Øjne faar Liv. Hun har under hele Fortællingen haft en Fjernhed over sig. Hun rejser sig langsomt, kun seende paa Erik. Saa gaar de imod hinanden, han aabner sine Arme, og hun kaster sig ind til ham.

Slut paa 2^{den} Akt.

die
3--- Akt.

87. Kabinettet. Situationen som sidste Billede i 2den Akt. Steen har rejst sig og synes et Øjeblik raadvild. Han vakler imellem at forbyde den at tale sammen og vende Ryggen til.

88. Nærbillede af Mimi og Erik. Erik drejer Hovedet om imod Steen. Der glimter Taarer i hans Øjne, bønligt siger han,

Titel: Maa jeg ikke faa Lov til at tale med - Mimi, -
De kan ikke nønne at nægte os det.

Han vedbliver at se spørgende og bedende imod Steen. Mimi drejer sit Ansigt, som hun har holdt skjult ved Eriks Skulder, om imod Steen. Hendes forgrædte Ansigt trygler ham om at sige ja.

89. Nærbillede af Steen. Han er tvivlraadig, men saa mindes han sin Pligt. Han ryster paa Hovedet, der er Beklagelse i hans Øjne, men han mander sig op.

90. Kabinettet. Steen gaar imod de to, han lægger sin Haand paa Eriks Skulder,

Titel: Det gør mig ondt, Grev Braa, men De naa forlade dette Værelse, indtil - indtil jeg kalder.

Greven bøjer forstaaende Hovedet, ser en sidste Gang dvelende paa Mimi, forsøger et Smil, men det gaar i Stykker for ham, han drejer sig pludselig, Haanden farer over Øjnene, Steen siger et Par Ord til Sognefogeden, som nikker. Grev Braa gaar ud sammen med ham. Steen aander dybt, lukker sagte Døren efter den, gaar langsomt hen til Mimi, der staar ude paa Gulvet, saa underligt sammensunken, med tilbagebøjet Hoved og lukkede Øjne. Han tager om hendes Arm, hun slaar Øjnene op, ser forvirret paa ham, lader sig føre til Sæde.

91. Lille Værelse, (Dets Art er ligegyldig, det kan for

saa vidt være en Spisestue i gammel, dansk Bondestil) Erik kommer langsomt ind. Sognefogeden kommer efter, lukker Døren. Han sætter sig tæt ved Døren, undgaar saa vidt muligt at se

paa Erik, der lader sig falde tungt ned i en Stol.

92. Kabinettet. Mimi sidder, stirrende frem for sig, Steen er ked af at skulle fortsætte Torturen, (maaske Titel om det) men retter saa Spørgsmaal til hende om at fortsætte. Hun nikker langsomt, tænker sig om og begynder saa

Titel: For en Maanedes Tid siden fik jeg et Brev fra Erland, og jeg gik op til ham paa hans Kontor...

Afblending.

93. Opblending. Erlands Privatkontor. Døren til Yderkontoret staar aaben. Erland fører Mimi ind. Han er meget nervøs og altereret, han søger at skjule sin Sindsstemning under en forceret Livlighed, men det er let gennemskueligt. Mimi ser noget spørgende paa ham. Han sætter sig, tørrer sin Pande. Hun ser fra ham til den aabne Dør, han nikker,

Titel: Vi er ganske ene, - mit Personale er i - i Retten, vi - kan tale ganske uforstyrret.

Han sætter sig nærmere hende. Han forsøger et faderligt Smil, saa glipper det for ham, han bliver alvorlig, der kommer noget bønligt i hans brutale Ansigt. (Noget af Headstones Spil i Dukkesyerskens Stue, blot ikke saa stærkt og mere kultiveret)

94. Nærbillede af Erland. Han sidder et Øjeblik, trommende febrilsk med Fingrene, saa siger han,

Titel: Det har gjort mig ondt at høre - ude i Byen - at - at Folk taler om Dem og - denne Grev Erik Braa. - Det har pint mig!

95. Nærbillede af Mimi. Hendes Ansigt fornørkes. Hun siger,

Titel: Jeg ved ikke, hvad Folk siger, kære Erland, - jeg ved blot, at - at Eriks og mit Venskab er havet over Sladder, - det er rent og

Vrede og Bevægelse tvinger Taarer op i hendes Øjne.

96. Nærbillede af Erland.

Titel: De maa ikke græde, hører De! - Jeg vil ikke gøre Dem Fortrød, men - jeg - jeg tænker saa meget paa Dem.

Han tørrer Sveden af Pande og Hals, ser mod de lukkede Vinduer.

97. Nærbillede af Mimi. Ikke vredt, men koldt spørger hun,
 Titel: Hvad vil De tale med mig om?
98. Nærbillede af Erland. Uden at han ved det, bliver hans
 Ansigt brutalt, men idet han ser paa hende, mildnes det. Han
 rejser sig,
 Titel: Giv Slip paa den Mand, Mini. - Frk. Mimi. -
 Han kan ikke gifte sig med Dem!
99. Kontoret. Hun rejser sig, og nu er hun oprørt.
 Titel: Jeg skylder kun mig selv Regnskab.
 Med en Hovedbøjning gaar hun. Han stirrer efter hende. Hele
 hans Brutålitet straalere ud af ham, i hans Raseri og
 Vrede, men saa slappes han og synker tilbage i Stolen, fra
 hvilken han har rejst sig. Afblænding.
100. Opblænding. Kabinettet. Mini siger,
 Titel: Jeg hørte intet fra Erland, men i Gaar fik jeg
 et Brev.....
 Afblænding.
101. Opblænding: Hjørne af Mimis Paaklædningsverelse. Hun
 staar iført Overtøj og er ved at sætte sit Slør foran Spejlet
 i Toiletstøbet. En lille Formiddagspige (eller naaske bedre en
 gammel, trofast Husholderske) kommer ind med et Brev, som hun
 meget skeptisk betragter. Mini faar det, ser forbavset paa det,
 aabner det. Det bærer en Vekselerers Firmamerke, og i det staar,
 at den af hende gennen Overretssagfører Erland aabnede Konto
 udviser en Saldo i Firmaets Favør paa 5300 Kroner, som godheds=
 fuldt bedes indbetalt snarest, da hendes Aktier ellers gaar til
 Realisering, hvorved Tabet for Øjeblikket vil fordobles. - Mini
 sætter sig, læser Brevet igen, forstaar intet. Hendes Ansigt
 faar efterhaanden et meget alvorligt Udtryk, eftersom det gaar
 op for hende, hvor alvorlig Situationen er. Pludselig ser hun
 paa sit Ur, rejser sig, stikker Brevet i sin Taske. Hushol=
 dersken kommer i det samme ind. Hendes Ansigt straalere,

Titel: Græven er her!

Mimi staar et Øjeblik, Husholdersken ser overrasket paa hende, det er første Gang, Mimi ikke har været glad, naar Greven har af-
lagt Besøg, - saa gaar Mimi hurtigt ud efter et Blik i Spejlet.
Husholdersken ser hovedrystende efter hende.

102. Minis Dagligstue. Lille, forholdsvis spartansk, men hygge-
lig monteret. Intet "Teater" over den. Grev Erik gaar Mini i
Møde. Han er lidt nervøs. Hun behersker sin Ophidselse over Bre-
vet og hilser kærligt paa han. Han læfter forsigtigt Sløret, men
det vil hun ikke have, saa kysser han hende smilende gennem Slø-
ret.

103. Nærbillede af de to! Han siger lidt paataget forsorent,

Titel: Jeg kommer saamænd for at spørge Dig, om Du kan laa-
ne mig 10.000 Kroner, - Du sagde engang, at Du hav-
de arvet nogle Penge! I

Hun ser forundret paa ham. Han tager hendes Arm, og de sætter
sig paa den Divan, foran hvilken de stod.

104. Nærbillede af Erik. Han ser smilende hemmelighedsfuldt
paa hende.

Titel: Jeg røg ud med den Gamle i Gaar Aftes, saa det
raslede, - nu skal Du høre.....

Afblanding.

105. Opblønding. Kaminparti i et Herregaardsbibliotek.

Den gamle Greve sidder og nipper til sin Kaffe, nedens han læser en Avis. Erik sidder og leger med sin Hund. Pludselig bliver han opmærksom paa, at den gamle stirrer paa ham over Avisen, Blikket er langt fra behageligt. Erik ser forundret paa ham. Den gamle lader Avisen falde.

Titel: Jeg har ogsaa været ung engang, men jeg har aldrig været nævnet i Bladene sammen med et - Pigebarn.

Erik rejser sig, begriber intet. Faderen peger paa en Notits i Avisen. Erik bøjer sig over den og læser (Brudstykke af Petit-artikel)

Tennistourneringen havde samlet et udsøgt Publikum. Man saa bl. a. den unge elegante Grev Braa sammen med Byens Køledagge, Prinsdonnaen Mimi Brandt. Det er forstaaeligt, at han skønkede Spillet paa Banen mindre Opmærksomhed....

Eriks Øjne bliver smalle, han rejser sig fra Avisen og svarer ikke. Saa ser han paa Faderen, og man ser, hvorledes Vreden koger i ham. Han slaar Asken af sin Cigaret og siger saa,

Titel: Jeg synes, at Du kunde ontale den tilkommende Grevinde Braa i lidt pænere Vendinger.

Faderen springer op, stirrer paa Erik, Avisen dirrer i hans Haand, han spørger, om det er hans Alvor. Erik nikker. Den gamle hæver sine Arme. Hurtig Afblønding.

106. Nærbillede af Erik og Mini. Hurtig Opblønding. Erik ler.

Titel: Resten vil jeg skaane Dig for. Far og jeg er færdige - foreløbig. Ikke en Øre, - og min Hødrearsv får jeg først udbetalt til min Fødselsdag i Oktober (naar han bliver nyndig!)

Mimi, hvem Fortællingen har gjort et dybt Indtryk paa, og som føler sig saaret over Faderens Bemærkninger, er tavs. Det dirrer ved hendes Mund. Hun aabner uden at se paa det sin Taske og tager sit Lommetørklæde op, hun ser ikke, at hun der ved river Brevet op. Det falder paa Gulvet. Han bøjer sig efter

det, og i det samme bliver hun klar over det. Hun river hastigt Brevet fra ham. Han ser undrende paa hende, smiler desorienteret. Hun plejer ikke at have Hemmeligheder for ham. Hun gemmer febrilsk Brevet. Hun ser i hans Ansigt, at der er en Tvivl hos ham. Nervøst kysser hun ham.

Titel: Jeg skal faa - Pengene hos min Sagfører i Morgen, min Ven. Du kan nok vente til i Morgen.

Han glemmer den lille Episode med Brevet og ler santykkende. Kysser hende.

Afblænding.

107. Opblænding. Nærbillede af Mimi og Steen.

Mimi siger,

Titel: Da Erik var gaaet, ringede jeg til Erland, og han sagde, at Vekselererens Brev maatte være en Fejltagelse, og at han vilde hente mig efter Forestillingen.

Afblænding.

108. Opblænding. Uden for Teatret. Personalet forlader Teatret som i de tilsvarende Billeder i 1ste Akt.

Erland holder ned sin store Vogn udenfor. Mimi kommer, hun ser sig om, gaar hen til Bilen.

109.. Nærbillede ved Bilen. Mimi hilser paa Erland. Han er atter den rolige og tillidsvækkende Mand med de faderlige Manerer. Han smiler, da han ser Minis Nervøsitet,

Titel: Ja, vi skal ud paa min Villa, hvis det skal ordnes i Aften. Jeg har haft Vekselereren til Middag, han sidder og venter paa os.

Mimi gribes af en pludselig Mistanke, men Erlands beroligende og faderlige Smil gør, at hun gaar op i Vognen. Den kører.

Afblønding.

110. Landevej. (Samme Karakter som de øvrige Landeveje)

Bilen kommer kørende.

111. Nærbillede af Mini. Hun sidder nervøst. Hendes Mistanke er paa Vejen blevet bestyrket. Hun ser paa Uret. Det vises i kort Nærbillede. Viserne staar paa 11 $\frac{3}{4}$.

112. Ved Villaen. Bilen svinger ind gennem Porten til Gaardspladsen.

113. Nærbillede af Gøgeuret. Det viser 8 Minutter i 12.

Fotografen er paa Vogn, der køres tilbage, og Værelset afdækkes. Erland kommer ind efter Mimi. Hun ser sig forundret om, ser paa Erland.

114. Nærbillede af de to. Han møder hendes Blik. Der er en kold Trods i hans Ansigt og Triumf. Hans Blik hænger lidenskabeligt ved hende, da han siger,

Titel: De er nu hos mig. - Og det er Midnat! - Ved De, hvorfor De er hos mig? -

Hendes Blik flakker raadløst, hun aner, at hun er gaaet i en Fælde. Hun virrer ned Hovedet. Han smiler.

Titel: Det er, fordi jeg elsker Dem, fordi jeg tilbeder Dem, fordi jeg kun har tænkt paa Dem Nat og Dag, længe, længe før De første Gang saa mig.

Hun aander konvulsivisk. Hun forstaar, hvilken Fare hun er i. Hun forsøger et kranpagtigt Smil, men det visner. Han gaar henimod hende, drager hende ind til sig.

115. Nærbillede af Erland.

Titel: Jeg elsker Dig, og jeg vil, at Du skal blive min Hustru. - Jeg vil det, - - Grev Braa ved, at Du er hos mig nu!

116. Nærbillede af Mimi. Hun stirrer paa ham, hun er lammet, men pludselig river hun sig løs og flænger sig fra ham.
117. Stuen. Han styrter efter hende. Et Par Stole væltes, en Vase rives ned og knuses. Hun undslipper ham, løber mod Portièrerne ved Siden af Gægeuret, Døren bag dem er laaset. Han river hende fra Portièrerne, hun holder fast, og de rives halvt ned. Han tvinger hende ind til sig, kysser hendes Hals, hun vil skriges, men han holder for hendes Mund. Kampen iøvrigt ad libitum.
118. Nærbillede af hende. Hendes Kræfter er ved at svigte, men saa ser hendes Øjne mod det store Vindue, de straalere.
Titel: Erik!
119. Nærbillede ved Vinduet. Erik springer ind gennem Vinduet.
120. Stuen. Erik springer løs paa Erland. En fortvivlet Kamp udspænder sig mellem de to. Mimi staar opad den flængede Portièr med stive Øjne. Aftoning.
121. Opblænding. Nærbillede af Steen og Mimi. Hun er i stor Bevægelse, nu da hun fortæller om denne Scene. Hun tager sig til Øjnene, hendes Ansigt fortrækker sig i Rædsel. Afblænding.
122. Opblænding. Stuen. Kampen fortsættes. Erik kan ikke klare sig. Mimi springer bort fra Portièren, bøjer sig og tager en Revolver op, fyrer paa Erland, idet han er ved at rette et Slag mod Eriks Hoved med et eller andet Instrument. Han falder. Afblænding
123. Opblænding. Nærbillede af Steen og Mimi. Hun brister i nervøs Graad. Steen aander dybt, hans Blik glider fra hende ud i Fjernheden, han tænker over hendes Forklaring, rejser sig med et uudgrundeligt Udtryk i Ansigtet.
124. Kabinettet. Han gaar stille hen til Døren, aabner den

og gaar ud.

125. Spisestuen. Steen aabner sagte Døren. Erik sidder ved Bordet støttende Hovedet i sine Arme. Sognefogeden, som har siddet og halvsovet, springer op. Steen giver ham en Ordre, han gaar. Steen lukker Døren efter ham. Ser paa Erik.

126. Nærbillede af Erik. Han ser sløvt paa Steen, idet denne kommer ind i Billedet og sætter sig hos ham. Saa siger Erik,

Titel: Arrester mig! - Jeg har dræbt Erland!

Steen bliver ikke særlig overrasket, ser blot længe paa ham.

Titel: Hvorledes kom De herud i Nat, Grev Braa?

127. Nærbillede af Erik. Man ser i hans Ansigt, at han nøje overvejer, hvad han siger. Saa tager han en krøllet Seddel op af Jakkelommen og giver den til Steen. Han læser den. Vises.

Herr Grev Erik Braa.

Dersom De vil vide, hos hvem Mimi Brandt
tilbringer sin Nat, saa ophold Dem i Nærheden
af Nordvestvejen ved 11 Tiden i Aften og hold
Øje med Bilerne.

En Ven.

Steen ser indgaaende paa Sedlen, vender den, lukker den sammen og stikker den i Vestelommen. Han retter et Spørgsmaal til Erik, denne nikker.

Afblanding.

128. Landevej i Byens Udkant. Erik Braa holder i Skygge af nogle Buske eller lignende med sin lille Vogn. Der kommer Auto-droscher forbi og en Motorcykle. Saa kører Erlands store Vogn forbi med Mimi paa Bagsædet.

129. Nærbillede af Erik. Med et forvirret og fortvivlet Blik ser han efter Bilen. Han gør intet Tegn til at starte Vognen.

Afblanding.

130. Opblending. Nærbillede af de to. Erik ser ud for sig, saa vender han sit Ansigt mod Steen og siger vildt,

Titel: Men jeg vidste, at det var umuligt. Jeg vidste, at Mimi k u n d e ikke lyve, - og saa kørte jeg efter, - men Erlands Vogn er hurtigere end min, - og da jeg kom til Villaen.....

131. Uden for Villaen. Gennem det store Vindue skimtes nu og da de to kæmpende, Erland og Mimi. Erik kommer ind i Forgrunden, han hæver sig op i Armene ved Vinduet, springer med et Sæt ind i Stuen.

132. Stuen. Kampen med Erland følger i det væsentlige Mimis Fremstilling, blot med den Forskel, at Mimi seigner om, at Erland gaar ind Erik med samme Instrument (en Lysestage ~~f.~~ Ex.) i Haanden, at Erik river sin Revolver op og fyrer paa ham. Han falder.

Afblænding.

133. Opblænding. Nærbillede af Steen og Erik. Erik ser skarpt paa Steen.

Titel: Jeg tilstaar altsaa, at jeg har dræbt denne Slyngel, og jeg er parat til at tage Konsekvenserne.

Steen ser længe paa ham, saa drejer han pludselig Hovedet og ser mod Døren. Eriks Blik følger hans.

134. Nærbillede ved Døren. Den gamle Greve staar i Døren, iført Kørefrakke. Hans Blik søger Eriks. Der er fortvivlet Sorg i hans Ansigt.

Titel: Min Dreng! - Min stakkels, kære Dreng!

135. Nærbillede af Erik. Hans Styrke forlader ham, hans Øjne hviler et Sekund raadløst paa Steen, saa ser han atter mod Faderen og brister i Graad. Han græder som et Barn, liggende ind over Bordet. Faderen kommer ind i Billedet. Han bøjer sig over ham, løfter ham op til sig. Han kysser hans Kinder, mens Taarerne triller ned ad hans Kinder. Erik slaar sine Arme om hans Hals.

Afblænding.

Slut paa 3^{die} Akt.

de
4-- Akt.

136. Opblænding. Stuen, hvor Kampen fandt Sted. Steen kommer langsomt ind. Han gaar frem i Stuen, bliver staaende i Tanker.

Titel: Hvem af de to var den Skyldige? - En af dem løj for at dække den anden! - Var det ikke Erik Braa, der løj, - og Mimi Brandt, der talte Sandhed. Steen troede det, da han begyndte sin Undersøgelse.

Gøgeuret viser et Par Minutter i 2. Steen bøjer sig ned henne ved Liget, som ikke ses i Billedet. Han ser kun Ryggen af ham. Pludselig farer han op og ser mod Uret.

137. Nærbillede af Uret. Det falder i Slag. Den lille Lem staar aaben, og Gøgen kommer frem. Den bestaar af nogle Tjavsere, Hovedet mangler.

138. Nærbillede af Steen. Han ser op, et lillebitte Smil tegner sig paa hans Ansigt, saa bøjer han sig atter ned, alvorlig.

139. Stuen. Han rejser sig.

Titel: Kuglen var gaaet gennem Erlands Hals, den maatte altsaa sidde et eller andet Sted i Væggene.

Steen tager sig til Panden.

Titel: Hvis Erik Braa var den Skyldige....

Afblanding.

140. Opblænding. Kampen toner frem i det Øjeblik, Skuddet affyres, saaledes som vi saa det i Eriks Fortælling.

Afblanding.

141. Opblænding. Stuen. Steen anbringer sig der, hvor Erik har opgivet at have staaet, da han skød. Steen gaar frem i Skudretningen og undersøger Væggen omhyggeligt. Et Billede med Glas hænger paa Væggen. Glasset er knust. Han vender Billedet, ser bag det. Der er intet. Han gaar tilbage.

Titel: Hvis Mimi Brandt var den Skyldige?

Afblænding.

142. Opblænding. Mimis Forklaring. Han ser ligeledes her Billedet af det Øjeblik, Skuddet affyres.

Afblænding.

143. Opblænding. Stuen. Steen gentager sit Eksperiment. Han anbringer sig der, hvor Mimi opgiver at have staaet, gaar ned Væggen og undersøger den omhyggeligt. Intet Resultat. Hovedrystende gaar han hen til Vinduet og ser ud nest for at svale sig af. Vinduet staar aabent, som det har staaet under hele Filmen. Han ser paa Vindueskarmen, der er Skrammer som af en Støvle, der har skuret hen over Karmen. Smaa Klumper Jord ligger ved Skrammerne, der ogsaa er jordfarvede. Han undersøger Karmen.

144. Nærbillede af Karmen.

145. Nærbillede ved Vinduet. Han bøjer sig ud og ser ned ned det store Rosenbed, der er udenfor.

146. Vinduet, set udefra. Steen ser til Siderne og opdager, at der staar en Fiskestang op ad Muren lige ved Siden af Vinduet. Han rækker ud og tuger den, det er et almindeligt Fiskestøj forsynet med Snøre, i hvis ene Ende der hænger et lille Blylod, til hvilket en Klasse Regnorme er bundet. (Det er et saakaldt "Dyppetøj", med hvilket man fanger Aal i Aærne om Natten) Han sætter Stangen tilbage, den kan jo umuligt have noget med det at gøre. Han gaar fra Vinduet ind i Stuen.

147. Stuen. Steen sætter sig paa en Stol.

Titel: Herredsfuldmagtig Steen vidste, at han burde telefonere efter Opdagere fra Statspolitiet, - men en Følelse drev ham til foreløbig at lade være.

Han sidder lidt, drejer sig og ser mod Palmen bag han.

148. Spisestuen. Den gamle Greve sidder og ser stift ned for sig. Der er noget ensomt og forfrossent over ham, som han sidder med begge Hænderne i den vide Kørefrakkes Lommer og den

opsmægtede Krave bag det sænkede Hoved. Erik sidder ligeledes tavs med den ene Haand støttet til Panden, stirrende ud for sig.

149. Kabinettet. Mimi sidder aandende gispende, som man aander, naar man lige har grædt. Hun rejser sig besværligt, gaar hen mod Døren, hvor Sognefogeden sidder. Han rejser sig, ryster paa Hovedet med et ulykkeligt Ansigt. Hun maa ikke komme ud. Hun tigger ham grædende, bønfalder ham.

Titel: Maa jeg ikke blot se han. - Jeg sværger, at jeg ikke skal tale om det -- blot se han!

Sognefogeden vrider sig. Dejlig er hun, og hvad Pokker. Hans sunde Bondeblod reagerer altid over for Paragraffer, han nikker svagt, aabner lydløst Døren, kiger ud, vinker.

150. Korridoren. Han lister hen til Døren til Spisestuen, aabner den paa Klem, Mimi snutter ind. Han selv staar og ser sig om.

151. Spisestuen. Mimi bliver staaende som forstenet, da hun ser den gamle Greve, der rejser sig og stirrer paa hende. Eriks Ansigt lysor, da han ser hende, han rejser sig og tager hende i sine Arme. Sognefogeden kommer ind. Han er ulykkelig over, hvad han har gjort.

152. Nærbillede af han. Bedende siger han,

Titel: Frøkenen har lovet, at hun ikke vil tale om det.

153. Nærbillede af Erik og Mimi. De ser i hinandens Øjne og er helt ulykkelige i nogle Sekunder. De glemmer alt andet. Begge er tavse.

154. Nærbillede af den gamle Greve. Hans Ansigt er forstenet. Der er intet Udtryk. Men saa sker der en gradvis Forandring, der kommer en fjern, smertefuld Længsel op i hans Øjne. Nu, da det hele er braget sammen, ser han det evige i deres stumme Glæde. Men saa valter Katastrofen ind i hans Be-

vidsthed, og han stivner atter.

155. Nærbillede af Mimi. Hun ser uendelig kærligt og ont paa Erik.

Titel: Lad mig bære det, Erik, - one, - jeg har ingen Slægt - intet.

156. Nærbillede af Erik. Han smiler et underligt, feberagtigt Smil, ryster svagt paa Hovedet.

157. Nærbillede af den gamle Greve. Han betragter den stadig. Hendes Ord undrer ham, der kommer en forbavset Forundring op i ham.

158. Kamp-Stuen. Steen rejser sig, undersøger Revolveren, lægger den fra sig. Saa gaar han mekanisk hen til Palmen, føler nervøst paa et af dens Blade, ser derfra ud over Stuen. Gaar hen til Væggen, hvor Uret hænger, staar op paa en Stol, undersøger Urets Kasse og Væggen omkring det.

159. Nærbillede af Væggen og Uret. Hans Fingre fanler henover Urkassen og Væggen. Klokken er nu 20 Minutter over 1. Han vender sig, lyttende.

160. Stuen. Han staar ned af Stolen. Gaar hen til Vinduet. Ser ud.

161. Vinduet. Nærbillede, set ude fra. Han spejder ud i Mørket. Der er ingen, Han ser til Siderne, rækker Armen ud, føler efter Fisketøjet.

Titel: Fiskestangen var borte!

Man ser, at det gør et stærkt Indtryk paa ham. Han gaar hurtigt bort fra Vinduet.

162. Stuen. Han gaar hurtigt igennem Stuen ud af Døren til Kabinettet.

163. Kabinettet. Han kommer ind, ser, at det er tomt, styrter ud af Døren til Korridoren.

164. Korridoren. Han ser sig hastigt om, lytter ved Dø=

ren til Spisestuen, gaar ind.

165. Spisestuen. Han kommer ind, bliver overrasket staaende inden for. Døren. Ser paa Sognefogeden.

166. Sognefogeden. Nærbillede. Han siger ulykkelig,

Titel: Naar de var sammen, ku' jeg jo bedre passe paa dem.

167. Nærbillede af Steen. Han spørger skarpt,

Titel: Har nogen været ude af denne Stue i de sidste 10 Minutter?

168. Nærbillede af Sognefogeden. Han bedyrer, at det har der ikke.

169. Nærbillede ved Døren. Steen ser et Øjeblik paa Erik og Himi, derefter paa Sognefogeden.

Titel: De har begaaet en Fejl, Sognefoged. Jeg foreslanger, at De refererer hvert Ord, der siges i denne Stue.

Saa gaar han.

170. Haven udenfor det store Vindue. En Lommelygtes Kugle spiller ind i Billedet. Den afsøger Buske og Træstammer og kommer langsomt nærmere. Steen kommer ind i Billedet. Han gaar forsigtigt ind i Bedet, vogter nøje paa, hvor han træder. Henne under Vinduet standser han.

171. Nærbillede af Steen. Han belyser Facaden, ser op mod Vinduet, der sidder saa højt, at han kun kan naa Vindueskarmen, naar han sætter den ene Fod op paa Murens lidt fremspringende Sokkel. Han bøjer sig over Bedet.

172. Nærbillede af Bedet. Der er nogle Fodtrin i den nyrevne Jord. De virker noget forvirret. Lommelygtens Skær glider hen over den, videre, falder paa en underlig Fordybning i Jorden, helt inde ved Muren.

173. Nærbillede af Fordybningen. Det er et Aftryk af en svar Revolver, der er Aftryk af et Par Fingre, som har taget den op.

174. Nærbillede af Steens Ansigt. Fundet interesserer ham meget. Han tager Revolveren op af Lommen, betragter den nøje, lægger den ned i Fordybningen.

175. Nærbillede af Revolveren, som passer nøjagtigt i Fordybningen. Hans Fingre løfter den, idet de griber om den, netop der, hvor Aftrykket viser, at et Par Fingre før har løftet den.

176. Nærbillede af Steen. Han rejser sig langsomt, gaar forsigtigt ud af Bedet. Lyskeglen slukkes.

177. Korridoren. Steen kommer, han standser uden for Døren til Spisestuen, staar lidt, gaar saa hurtigt ind.

178. Nærbillede af Steen inden for Døren. Han siger, seende skarpt paa Erik,

Titel: De tabte Deres Revolver, da De sprang ind gennem Vinduet, kan De huske, med hvilken Haand De samlede den op?

179. Nærbillede af Erik. Han stirrer uforstaaende paa Steen.

Titel: Jeg tabte ikke min Revolver.

Han kaster et raadløst Blik paa Mimi.

180. Nærbillede af Steen. Han siger, seende paa Mimi,

Titel: Og De siger, at De fandt Revolveren paa Gulvet, Frk. Brandt.

181. Nærbillede af Mimi og Erik. Hun nikker ubestemt. Erik stirrer paa hende. Den gamle Greve kommer bagfra ind i Billedet, han ser paa Steen.

182. Nærbillede af Steen. Han ser bestemt paa den begge, saa smiler han et ganske svagt Smil. Pludselig drejer han Hovedet ned mod Sognefogeden, som er i Billedet,

Titel: Ved De noget af, om Erland var Lystfisker? Sognefogeden ryster paa Hovedet,

Titel: Det var han ikke. Jeg kan huske, han en gang sagde, at han ikke kunde taale at røre ved en Orn.

Steen nikker grundende, gaar langsomt ud af Døren med et underligt Blik paa Erik og Mini.

Afblanding.

Slut paa 4de Akt.

183. Opblønding.

Titel: Klokken var heninod 2....

Kamp-Stuen. Steen staar henne ved Uret og ser mod Vinduet. Pludselig drejer han Hovedet mod Uret.

184. Nærbillede af Gøgen. Laserne af den kommer frem og bukker to Gange, hvorefter de forsvinder.

185. Nærbillede af Steen. Hans Ansigt udtrykker en sølsom Blanding af Humor, Spænding og Spekulation.

186. Nærbillede ved Uret. Steen staar op paa en Stol, aabner med Fingrene Lemmen, der springer til Side, naar Gøgen arriverer, haler Gøgen frem og betragter den.

187. Stort Nærbillede af Gøgen. Steens Fingre roder i de sjuskede Rester.

188. Nærbillede ved Døren. Hansine staar i Døren og ser op mod Steen. I Hænderne holder hun et mægtigt Fad med et Ocean af Smørrebrød. Der er mindst 20 Stykker, hvoraf flere er belagt med kvarte Kyllinger, halve Humnere o.s.v.

Titel: Je tænkte, om Herredsfuldmægtigen naaske lie vilde ha et enkelt Stykke Ma'!

189. Nærbillede af Steen ved Uret. Stadig holdende ved Gøgen ser han smilende paa Hansine, ryster paa Hovedet,

Titel: Nej Tak, - men sig mig, hvor længe har denne stakkels Gøg været Invalid?

190. Nærbillede af Hansine. Hendes utrolige Maaben beviser straks, at hun ikke har Anelse om, at Gøgen har taget Skade,

Titel: Da Klokken slog 10 i Aftes, da kom Gøgen frem og nikkede, - og da fejlede den ikke det bitterste.

191. Nærbillede af Steen ved Uret. Han ser et Sekund paa hende, saa drejer han sig hurtigt om mod Uret, stikker Haan=

den ind gennem Lemmens Aabning; efter at have følt derinde river han Uret ned, rækker det til Hansine, som i en Fart sætter Fadet fra sig og tager det. Steen ser mod Væggen.

192. Nærbillede af Væggen. Et Projektil sidder halvt boret ind i Væggen.

193. Stuen. Steen springer ned fra Stolen, stirrer uden at se paa Hansine (som maaske kan staa med Fadet under den ene Arm og Uret i den anden, saaledes at Fadet holdes paa skraa, og Snørrebødet langsomt skrider ned paa Gulvet) Steen staar et Øjeblik, gaar baglænds, vender sig ved Palmen, bøjer sig ned til Hullet i Bladet, kiger derfra op til Projektilet i Væggen.

Titel: Saa skulde jeg bruge et Stykke Sejlgarn.

Hansine gaar forvirret ud med Remdierne under Armene. Steen vender sig mod Vinduet, tørrer sig i Ansigtet med sit Lommetørklæde. Hurtig Aftoning.

194. Hurtig Opblænding.

Titel: Langsomt - langsomt havde Tiden sneglet sig af Sted for de to eneste, som vidste Besked...

Spisestuen. Mimi og Erik sidder tæt op til hinanden. Begge er tavse, og begge ser frem for sig. Sognefogeden sidder og halvnikker hende ved Døren, og op ad Væggen staar den gamle Greve med Blikket ufravendt rettet mod de to.

195. Nærbillede af den gamle Greve.

Titel: Han saa det gamle uplettede Navn forsvinde i en Malstrøm, han gruede for Skandalen mere end for det, der var sket.

Han drejer langsomt Hovedet og ser hen mod Sognefogeden.

196. Nærbillede af Sognefogeden. Han er faldet i dyb Søvn. Den ene Haand falder slapt ned.

197. Spisestuen. Greven retter sig, han gaar et Skridt ud fra Væggen, staar lidt, som om han prøvede, om Benene kunde bære ham, gaar saa med underlige stive Skridt hen imod Sønnen.

198. Nærbillede af Faderen. Han stirrer paa Sønnen, Taarerne rinder sagte ned ad hans Kinder, det dirrer ved hans Mund,

Titel: Hellere vil jeg se Dig død end i Fængsel,
Erik. - Dette her slaar mig ihjel, min
Dreng.

199. Nærbillede af Erik og Mimi. Erik hæver langsomt sit Blik. Der er en fjern, stoisk Ro over ham. Men Mimis Ansigt er hvidt af Rædsel, hun ser i Faderens Øjne, slaar saa pludselig med en vild Bevægelse sine Arme om Eriks Hals. Det er, som vilde hun beskytte ham.

200. Nærbillede af den gamle Greve. Han drejer Hovedet fra Erik til Mini. Der kommer en Blidhed over hans taarevadede Ansigt.

Titel: Jeg har forlangt, - at min Søn - afbrød enhver
Forbindelse med - Dem, - saa jeg...har ingen
Ret til at - bede Dem om noget....

201. Nærbillede af Mimi. Hun blot ser paa Faderen. Det er, ligesom der kommer en stor, dyb Glæde over hende. Hun ved, hvad han vil sige, og hun er parat til at bringe ethvert Offer for sin Kærligheds Skyld.

202. Nærbillede af Faderen. Han staar et Øjeblik, saa siger han, idet han presser Haanden for sine Øjne,

Titel: Alt taler inod Erik, - og han - har skrevet -
at det - er han...nen De kan redde ham....
Gud velsigne Dem, - hvis De gør det...det
drejer sig om - - et gammelt - haderligt Navn.

203. Nærbillede af Erik. Han rejser sig op, ser paa Faderen. Et smerteligt Smil tegner sig ved hans Mund. Han ryster stille paa Hovedet,

Titel: Far, jeg elsker hende! - Jeg elsker hende
højere end mit Liv. - Og det er mig, der
har skudt paa Erland!

204. Nærbillede af Faderen. Hans Ansigt forstener. Saa stikker han Haanden ned i sin Kørekaappes Lomme og trækker en lille, sværkalibret Revolver op. Han rækker den til Erik.

Titel: Saa - har Du kun eet at gøre - min Dreng.

205. Nærbillede af Mimi. Hun stirrer paa Faderen og paa Erik, saa farer det som et Lyn gennem hendes Hjerne, at her er Midlet til at redde Erik. Hun snapper Revolveren, rejser sig.

206. Stuen. Mimi gaar et Par Skridt fra dem, hæver Revolveren mod sit Hoved,

Titel: Sig det nu, Erik. - Sig, at det var ikke Dig, - ellers.....

207. Nærbillede af Erik. Han vil springe imod hende, men vover det ikke. Han lukker sine Øjne, griber sig til Hovedet.

Titel: Aah Mimi, Mimi, hvorfor maa jeg ikke tage Skylden fra Dig.

208. Nærbillede af Sognefogeden. Han vaagner, gnider Øjnene,

Titel: Ded gaar ette, dette her.

Han rejser sig.

209. Nærbillede af den gamle Greve.

Titel: Min Søn har taget sin Tilstaaelse tilbage, Sognefoged.

210. Nærbillede af Mimi. Hun synker sammen i Hulken paa en Stol. Afblanding.

211. Opblanding. Kanp-Stuen. Hansine kommer ind.

Titel: Nu har je² endevendt hele Kykkenet, men der er itte saa nejat som en Stump Sejlgarn. - Jeg maa gaa ned og vaagne Gartneren, han har saa nejat Fiskesnøre.

212. Nærbillede af Steen. Han bliver pludselig opmærksom,

Titel: Hvis Gartneren fisker, - saa tror jeg, at jeg gaar med ned til ham.

213. Stuen. Hansine nikker fjottet. Steen gaar med hende ud.

214. Korridoren. Steen og Hansine kommer igennem Døren til Spisestuen gaar op, og den gamle Greve kommer ud.

Titel: Min Søn har taget sin Tilstaaelse tilbage, Herr Herreedsfuldmægtig.

Steen ser svagt smilende paa ham.

Titel: Det vilde jeg ogsaa have gjort i hans Sted. Greven ser efter ham, da han forsvinder, fulgt af den mere og mere forvirrede Hansine.

215. Titel: Gartneren var - underligt nok ikke gaaet til Ro.

Gartnerens Stue. Typisk Pebersvendestue. Nogle Tavler over Rorfrugter og Blonster paa Væggene, nogle Billeder af Fisk m.m. Fiskestangen, som vi har set, ligger skraat op ad en Stol. Gartneren staar op henne ved Væggen, og han ser ud, som om han lige har set et Spøgelse. Han farer sammen, da Døren aabnes. Fuldmægtigen kommer ind. Gartneren viger tilbage, stirrer forvildet paa ham.

Titel: Jeg kunde vel ikke laane et Stykke Fiskesnøre hos Dem.

Gartneren ser fjoget paa ham, nikker saa, trækker en Skuffe ud og roder efter Snøre.

216. Nærbillede af Steen. Han bøjer sig over Fiske-tøjet. Genkender det, kaster et hastigt Blik paa Gartneren.

217. Nærbillede af Gartneren. Han vender sig fra Skuffen og giver Steen et Vindsel Snøre. Steen, som er kommet ind i Billedet, takker.

Titel: Vil De ikke gaa med op i Villaen og give mig en Haand.

Gartneren ser ud til at have Lyst til alt andet, men han santykker. Steen lader ham gaa foran. Afblænding.

218. Opblænding. Kamp-Stuen. Steen kommer ind efter Gartneren, der skrækslagen stirrer mod den overdækkede Bylt paa Gulvet. Steen skærer et Stykke Sejlgarn af Vindslet, staar op

paa en Stol, binder den ene Ende fast on Projektillet, gaar ned, trækker den anden Ende gennem Hullet i Bladet, gaar hen til Vinduet, sigter langs Snoren og fører den i ret Linie ned til Vindueskarmen. Han vinker ad Gartneren, som rystende kommer hen til ham.

219. Nærbillede ved Vinduet. Han lader Gartneren holde Sejlgarnet. Steen ser mørkt og truende paa ham.

Titel: Hvorfor skød De Erland?

Gartneren tumler tilbage, stirrer fuldkommen forvildet paa ham, saa slingrer han, holder sig fast ved Vinduet.

220. Nærbillede af Gartneren.

Titel: Jeg kom igennem Haven ved 12 Tiden, - jeg havde været nede ved Aaen og fiske....

Afblænding.

221. Opblænding. Haven Gartneren gaar gennem Billedet som Silhouet. Gennem det aabne, oplyste Vindue, ses Erland og Erik i Slagsmaal. Gartneren standser og ser forstenet derop. Saa lister han op mod Vinduet.

222. Uden for Vinduet. Han kommer, sætter Fiskestangen fra sig der, hvor vi har set den staa. Pludselig opdager han Revolveren, som ligger i Havebedet, han tager den op, ser paa den.

Afblænding.

223. Opblænding. Gartneren og Steen. Nærbillede.

Gartneren siger skælvende,

Titel: Saa hørte jeg med eet, at en Kvinde skreg om Hjælp, og saa....

Afblænding.

224. Opblænding. Uden for Vinduet. Gartneren ser op, febrilsk tager han fat i Vindueskarmen med den Haand, i hvilken han holder Revolveren, han søger at faa Fodfaste paa den smalle Sokkel. Man ser, at et Skud gaar af, Gartneren trækker forfærdet Revolveren til sig, ser et Sekund

paa den, kaster den ind gennen Vinduet og flygter. Afblending.

225. Opblending. Nærbillede, Gartneren og Steen. Gartneren siger rystende,

Titel: Jeg sværger, at jeg ikke kunde gøre for, at Revolveren gik af, jeg er kommen til at trykke paa Aftrækkeren, uden at jeg vidste det....

Steen nikker grundende. Saa lægger han sin Haand paa Gartnerens Skulder.

Titel: Foreløbig er De anholdt!

Gartneren stirrer paa ham, synker sammen og lader sig villieløst lede ud af Billedet.

226. Spisestuen. Situationen som sidst. Døren gaar op, og Steen kommer ind med Gartneren. Hansines nysgerrige og mere og mere fortumlede Ansigt ses bag dem. Steen staar lidt,

Titel: Hør, Frøken Mimi Brandt, - De skulde tage Deres Tilstaaelse tilbage ogsaa.

227. Nærbillede af Mini. Hun vender sit forgrædte Ansigt imod ham, ryster paa Hovedet.

228. Spisestuen. Steen smiler svagt.

Titel: Her staar den Skyldige.

Alle ser paa Gartneren, som griber Anledningen til at briste i Graad. Steen trøster ham.

Titel: Om 14 Dage kan De saamænd gaa ud og dyppe Aal igen, brist ikke Hjerte. (I Nærbillede dette)

Steen tager Sognefogeden med sig og forsvinder. Døren lukkes efter den. Erik har rejst sig. Han ser paa Mimi, og hun ser paa ham. Grevens Blik gaar fra den ene til den anden.

229. Nærbillede af den gamle Greve.

Titel: Forklar mig dette!

Han ser paa Erik.

230. Nærbillede af Erik. Han kvier sig lidt, ser tvivlende paa Mimi.

Titel: Jeg fik et Slag af Erland, som sendte mig i Gulvet, - og saa hørte jeg et Skud - og saa

Erland falde, - og saa - maatte jeg jo tro, -
at det var Mimi, som havde skudt.....

231. Nærbillede af den gamle Greve. Han ser ned et straa-
lende Blik paa Erik. Men saa vokser en stor Forundring i
hans Øjne, idet han ser mod Mini.

232. Nærbillede af Mimi. Hun aander heftigt. Der er baade
Forløsning og Glæde i hendes Snil.

Titel: Erik! - Saa var det ikke Dig! - Jeg troede
det, for jeg hørte Skuddet, nedens jeg stod
ved Telefonen for at ringe til Sognefoged
den.

233. Nærbillede af Erik. Han ser med et Blik, der tindrer
af Lykke, paa Mimi, saa ser han paa Faderen.

Titel: Maa jeg saa faa hende, Far?

234. Nærbillede af den gamle Greve. Han ser dvælende paa
Mini, derefter paa Erik.

Titel: Hendes Blod er vist lige saa godt som vort,
Erik! - Der er Adel over hende, - og der er
Stof til en Grevinde Braa!

235. Nærbillede af Mini. Erik kommer ind i Billedet. Han
kysser hende. Aftoning.

S l u t .

Scene	Titel	
1	1	1,2,3,4,5,6,7 Præsentationsbill. af KB. og G.S. i Bilen.
2	2	Landskab mærket 1. Akt.
1	3	8 Sommerlandskab - Natbill.
1	4	9 Sovekammer - S. og Fru S. i Sengene.
1	5	10 -" - Nærb. Fru S. vækker S.
3	6	Soveværelse - S. tænder Lyset.
3	7	-" - Nærb. Uret.
3	8	-" - Fjernb. S. ud af Sengen, gaar.
1	9	Dagligstue - Mørke.
3	10	-" - Der tændes Lys. S. hen til Tele- fonen.
3	11	-" - Nærb. - S. ved Telefonen.
3	12	Soveværelse - Nærb. Fru S. i Sengen.
3	13	Dagligstue - Nærb. S. lægger Telefonen.
3	14	-" - Fjernb. S. gaar.
1	15	-" - Mørke.
3	16	11 Soveværelse - S. ind til Fru S.
3	17	-" - Fjernb. - S. lægger sig i Sengen
1	18	-" - S. lægger sig - Fru S. bliver siddende.
1	19	12,13 -" - Nærb. Fru S. kalder igen paa S.
1	20	-" - " - Uret.
1	21	-" - Fru S. staar ud af Sengen.
1	22	14 Dagligstue - Mørke - Fru S. ind, sætter sig ved Skrivebordet.
1	23	15 -" - Fru S. farer op.
3	24	16 Soveværelse - Fru S. ind, kalder paa S.
4	25	17 Uden for Huset - S. gaar.
1	26	Skoven - Hunden ved GS.'s Skikkelse.
1	27	-" - Nærb. Hunden tuder.
1	28	-" - S. kommer gaaende.
1	29	18 -" - S. hen til Hunden og GS. rejser ham op.
1	30	19 -" - Nærb. S. og GS.
1	31	Sommerlandskab - Erlands Villa ses i Baggr.
5	32	Skoven - Nærb. S. gaar med GS.
5	33	-" - Fjernb. S. kommer med GS.
4	34	Uden for Huset - S. kommer med GS.
4	35	20 Nærb. - S. giver Fru S. Besked, gaar.
4	36	21 Gaarden - S. hen til Vinduet, kalder paa Karlene.
4	37	S. ud gennem Porten.
3	38	22 Dagligstue - Nærb. S. ind ad Døren.
3	39	-" - Fjernb. - MN. hos KB.
3	40	-" - Nærb. S. gaar fra Døren.
3	41	23 -" - Fjernb. S. hen til MN. og KB.
3	42	24,25 -" - Nærb. S. spørger MN. ud.
3	43	-" - MN. løber ind, finder KB.
6	44	Nærb. Gøgen.
6	45	Dagligstue - MN. hjælper KB hen i Stolen.
6	46	26 -" - S. og MN. gaar fra KB.
6	47	Stort Hoved af KB.
6	48	Herreværelse - S. og MN. hen til Telefonen.
6	49	Stort Hoved af KB., der lytter.
6	50	Fjernb. KB. rejser sig, løber ud.
6	51	Nærb. - ved Portieren - KB. hen.
6	52	MN. og S. ved Telefonen, ser mod KB.
6	53	27 Nærb. KB. taler.
6	54	S. og MN. ved Telefonen.
6	55	28 Herreværelse - F. tager Telefonen.
6	56	29 MN. og S. ved Telefonen.
6	57	30 Nærb. F. ved Telefonen.
6	58	-" - MN. og S. - S. spørger.
6	59	31 -" - KB. svarer.
6	60	-" - MN. og S. - S. taler i Telefonen.

Scene	Titel	
6 61		Nærb. - F. ved Telefonen.
6 62	32	-"- - MN. og S.
6 63		-"- - ved Portieren - KB. løber.
6 64	33	-"- - KB. hen til S. S. taler videre.
6 65	34,35	-"- - F. taler i Telefonen, lægger den.
6 66	36	Fjernb. - F. rejser sig, gaar ud.
6 67		Nærb. - S. og MN. hos KB.
6 68	37	I Sognefogdens Stue - Fru S. hos GS.
7 69	38	Nærb. - GS. skriver Brev.
7 70		Fjernb. GS. giver Karlen Brevet.
7 71		Karlen hen til den anden Karl med Brevet, han gaar.
7 72		Fjernb. - Fru S. hjælper GS.
8 73		Villavej mærket 2. Akt.
5 74	39	Uden for Erlands Villa - Bilen kommer kørende.
5 75		Lige foran Villaen - Vognen kører hen - F. staar
5 76	40	Nærb. - F. ved Bilen, gaar ind. ud.
7 77		Korridoren - F. kommer gaaende.
7 78		Værelse - F. ind ad Døren.
7 79		-"- - F. hen til S., MN. og KB. S. og F. gaar
7 80		Nærb. ved Døren - F. gaar ind i Dagligstuen.
7 81		-"- MN. hos KB.
7 82		MN. ind til F. i Dagligstuen.
7 83		Nærb. Gøgefyret. 2 Minutter over 12 1/2.
7 84		MN. ind med Tæppet til F. Han lægger det over Peter N.
7 85		Nærb. KB.
9 41 86	38 41	Dagligstue - F. giver S. Ordre - S. gaar - MN. hen til F., gaar, F. lukker Døren og gaar.
9 87		Herreværelse - F. hen, sætter sig hos KB.
9 88	42,43,44,45	-"- -"- - Nærb. F. taler til KB.
9 89		Paaklædningsværelse - KB. ind, læser Brevet.
9 90	46	-"- -"- -"- - Nærb. - KB. læser Brevet.
5 91	47	Uden for Teatret - PN. venter, KB. ud.
5 92	48,49	-"- -"- -"- - Nærb. - PN. taler til KB.
5 93		-"- -"- -"- - Fjernb. KB. gaar fra PN.
9 94	50	Herreværelset - KB. fortæller F.
10 95		Kontor - KB. ind til PN.
10 96	51,52,53,54	-"- - Nærb. PN. taler til KB. Hun tager Afsked, gaar.
10 97	55,56	Herreværelse - KB. fortæller F.
11 98		Landevej - GS. og KB i Bilen.
11 99		-"- - Nærb. De to i Bilen.
11 100		-"- - De kommer kørende.
11 101		-"- - Bilen kører mod det lille Hus.
11 102	57,58	-"- - Nærb. KB. taler til GS.
11 103		Fjernb. - ved det lille Hus - KB. gammel med Bør- nene.
11 104		Nærb. - -"- -"- -"- -"- - KB. gammel med Bør- nene.
11 105	59,60,61,62	-"- - KB. og GS. i Bilen. - GS. fortæller.
11 106		Foran det lille Hus - GS. kommer kørende hen til KB.
11 107		-"- -"- -"- -"- - GS. forærer KB Hatten.
12 108	63,64	Nærb. KB og GS i Bilen - De kysses.
12 109		Fjernb. Bilen kører bort.
12 110	65	Nærb. - PN. ved Bilen, undersøger den.
12 111		Vejen - Fjernb. KB. og GS kommer kørende, standser.
12 112		-"- - Nærb. PN. hen til Bilen, hilser paa de to, GS. staar ud.
12 113		-"- - GS. hen til PN's Bil.
12 114		-"- - Nærb. PN. og KB.
12 115		-"- - -"- PN. hen til GS.
12 116		-"- - -"- KB.
12 117		-"- - -"- GS. gaar fra PN.
12 118		-"- - -"- GS. g hen til KB.
12 119		-"- - -"- PN. ser efter ham.
12 120		-"- - Fjernb. Begge Biler.
12 121	66	-"- - GS's Bil trækker PN's.

Scene	Titel	
13 122	67,68	I Kroen - PN, KB og GS ved Bordet.
13 123		" -" - Nærb. GS. gaar med Flasken.
13 124	69	" -" - " - PN. taler til KB.
13 125	70	" -" - " - PN taler.
13 126	71	" -" - " - KB. taler.
13 127	72,73	" -" - " - De to.
13 128	74	" -" - Fjernb. GS. kommer med Flasken. (Toner bort)
10 129	75	Herreværelse - KB. fortæller F.
10 130		" -" - Nærb. ved Døren - GS. ind.
10 131		" -" - " - F. og KB. ser mod ham.
10 132		" -" - " - GS. gaar fra Døren.
10 133		" -" - " - GS. hen til KB., falder ham om Halsen
10 134	76	" -" - " - Nærb. - De to. Nærb.
14 135		Skoven "mærket 3. Akt.
10 136		Herreværelse - KB. og GS. - F. rejser sig
10 137	77	" -" - " - Nærb. KB. og GS. ser op mod F.
15 138	78	" -" - " - Nærb. F.
15 139		" -" - " - Nærb. GS. og KB.
15 140	79	" -" - " - Fjernb. S. ind, gaar ud med GS.
15 141		" -" - " - Nærb. KB. ser efter ham.
15 142		" -" - " - " - GS. og S. standser i Døren.
15 143		" -" - " - " - KB. kysser paa Fingren.
15 144		" -" - " - " - GS. og S. ud ad Døren.
15 145	80	" -" - " - " - KB. fortvivlet.
15 146		" -" - " - Fjernb. F. hen til KB,
15 147		Værelse - S. og GS. ind. - GS. sætter sig.
15 148	81	Herreværelse - Nærb. F. tvinger KB. til at sætte sig.
15 149	82	" -" - " - " - De to.
16 150	83	Kontor - KB. og PN. ind.
16 151	84,85,86,87	" -" - Nærb. De to. PN. taler til KB. KB. gaar.
15 152	88	Herreværelse - Nærb. KB fortæller F.
13 153	89	Soveværelse - KB. frem foran Toiletbordet, læser Brev.
13 154		" -" - Fjernb. Konen ind.
13 155	90	" -" - Nærb. KB.
13 156		" -" - Fjernb. Konen hen til KB.
13 157		" -" - Nærb. KB. lægger Brevet i Tasken, rejser sig.
13 158		" -" - Fjernb. KB. gaar ud.
13 159		Dagligstue - KB. ind til GS.
13 160	91	" -" - Nærb. GS. taler til KB.
17 161	92	" -" - Fjernb. GS. og KB. sætter sig.
16 162		Herreværelse - Fjernb.
16 163		" -" - Nærb. GS.
16 164	93	" -" - Nærb. Reumert læser Avis.
16 165		" -" - Nærb. GS. rejser sig
16 166	94,95,96	" -" - Fjernb. GS. hen til R. GS. læser Avis- de skændes.
17 167	97	
15 168	98	Dagligstue - Nærb. GS. og KB.
5 169	99	Herreværelse - Nærb. KB. fortæller F.
5 170	100	Uden for Teatret - KB. ud.
5 171	101	" -" - " - " - KB. hen til PN. - De kører.
5 172		" -" - " - Erlands-Villa - Bilen kører ind.
15 173		Foran Villaen - Bilen kører hen, standser - PN. og KB ud, gaar ind.
18 174		Dagligstue - Nærb. PN. og KB. ind.
18 175		" -" - " - Fjernb. PN. og KB. ind, KB. sætter sig - PN. gaar.
18 176		" -" - " - Nærb. KB. ser sig om.
18 177		" -" - " - Fjernb. PN. ind til KB.
18 178		" -" - " - Nærb. Haanden laaser Døren.
18 179	102,103	" -" - " - Fjernb. PN. hen til KB.
18 180		" -" - " - Nærb. PN. taler til KB. De kører Side.
18 181		" -" - " - Udgaar.
18 182	104	" -" - " - Nærb. PN. taler til KB, bøjer sig over hende.
18 183	105	" -" - " - Nærb. PN.

Scene	Titel		
18 184		Dagligstue	- Nærb. KB.
18 185	106	-"	- Fjernb. - KB. rejser sig, griber fat i PN løber fra ham.
18 186		-"	- KB. løber gennem Stuen - PN efter.
18 187		-"	- Fjernb. De kæmper.
18 188		-"	- Nærb. ved Sofaen - De to kæmper.
18 189		-"	- Fjernb. KB. prøver at komme ud, PN griber fat i hende.
19 190		-"	- Nærb. KB. kæmper med PN.
19 191		-"	- " HS. ind ad Vinduet.
19 192	107	-"	- " KB. og PN.
19 193		-"	- GS. løber fra Vinduet.
19 194		-"	- Fjernb. GS. hen, slaar PN. om.
19 195		-"	- Nærb. PN. falder mod Skrivebordet.
19 196		-"	- " GS. og KB.
19 197		-"	- PN. kaster Lysestagen.
19 198		-"	- Lysestagen rammer GS.
19 199		-"	- KB. skriger.
19 200		-"	- Fjernb. GS. falder, KB. finder Revolveren.
19 201		-"	- Nærb. KB skyder.
19 202		-"	- Fjernb. PN. falder.
19 203		Herreværelse	- F. trøster KB.
19 204		-"	- Fjernb. - F. gaar fra KB.
19 205		-"	- Nærb. F. hen til Døren, finder Nøglen paa Gulvet.
19 206		Værelse	- Nærb. F. ind ad Døren.
19 207		-"	- Fjernb. F. ind, sender S. ud.
19 208		-"	- S. gaar ud i Korridoren.
19 209		-"	- F. hen til GS.
19 210	108	-"	- Nærb. GS. rejser sig, tilstaar, F. forbavset.
20 211		Landskab mærket 4. Akt.	
19 212		Værelse	- F. beder GS. sætte sig.
21 213	109,110	-"	- Fjernb. F. taler til GS.
21 214	111,112,113	-"	- Nærb. GS. viser F. Brevet.
5 215		Uden for Villaen	- GS. kommer i Bilen, gaar hen for an Villaen.
22 216		Haven foran Villaen	- GS. kommer - springer ind ad Vinduet.
21 217	114	Værelse	- F. og GS.
21 218		Dagligstue	- KB. besvimer - GS. haver Revolveren mod PN.
21 219		-"	- Nærb. GS. skyder.
21 220		-"	- Fjernb. PN. falder.
21 221	115	Værelse	- GS. og F.
21 222		-"	- Nærb. R. ind.
21 223		-"	- Fjernb. GS. og F. ser mod ham.
21 224		-"	- Nærb. R. i Døren.
21 225	116	-"	- Fjernb. R. frem, omfavner GS. F. gaar.
21 226	117	Dagligstue	- F. ind, begynder at undersøge.
21 227		-"	- Gøgeuret - Gøgen frem.
21 228		-"	- Nærb. F. ser op.
21 229		-"	- " Gøgeuret uden Gøgen.
23 230		-"	- Nærb. F. undersøger videre.
23 231	118	-"	- Fjernb. F. rejser sig, sigter, gaar.
23 232	119	-"	- Nærb. F. undersøger Væggen, gaar.
23 233	120	-"	- Fjernb. F. siger, undersøger Væggen, gaar.
23 234		-"	- Nærb. ved Vinduet, F. hen.
22 235		Haven foran Villaen	- F. i Vinduet.
22 236	121	-"	- F. finder Fiskestangen.
23 237		Herreværelse	- KB. rejser sig, gaar.
23 238	122	Korridoren	- KB. ud til S. De gaar hen til Døren.
23 239		Værelse	- Nærb. KB. ind ad Døren.
23 240		-"	- Nærb. - GS. ser mod hende.
23 241		-"	- " - KB. og S. lukker Døren.

Scene	Titel	
23	242	Værelse - Nærb. GS. gaar fra R.
23	243	-"- - Fjernb. GS. hen til KB.
23	244	-"- - Nærb. - R. ser mod dem.
23	245	-"- - "- - KB. taler til GS.
23	246	123 -"- - "- R.
23	247	-"- - "- KB. og GS.
23	248	-"- - R. <i>Nærb.</i>
24	249	Dagligstue - Fjernb. F. undersøger.
24	250	-"- -"- - Nærb. F. undersøger Uret.
24	251	-"- -"- - Fjernb. F. gaar væk fra Uret.
24	252	-"- -"- - Nærb. F. hen til Vinduet.
22	253	124 Haven foran Villaen - Nærb. F. ser efter Fiske- stangen.
24	254	Dagligstue - Nærb. - F. gaar fra Vinduet.
24	255	-"- -"- - F. hen, lukker Døren op, tikbage.
24	256	-"- -"- - F. hen til Døren.
24	257	Værelse - Nærb. F. ind ad Døren.
24	258	-"- - "- S.
24	259	125,126,127 -"- - Fjernb. F. hen til KB. og GS. Giver S. Ordre.
22	260	Haven foran Villaen - F. hen foran Vinduet.
22	261	Haven - Nærb. F. undersøger med Lommelygten.
22	262	-"- - Lyset glider over Græsset.
22	263	-"- - Fjernb. F. tager Revolveren op.
22	264	-"- - Nærb. F. lægger Revolveren i Aftrykket.
22	265	-"- - Fjernb. F. putter Revolveren i Lommen.
22	266	-"- - endnu fjernere - F. gaar.
24	267	Korridoren - F. kommer, gaar ind.
24	268	Værelse - F. ind til KB. og GS.
24	269	128,129,130, 131 -"- - Nærb. F. viser dem Revolveren.
24	270	132,133 -"- - Fjernb. F. spørger S. gaar.
24	271	-"- - Nærb. R. i Stolen.
24	272	-"- - Fjernb. KB. GS. og S.
25	273	Skoven mærket 5. Akt.
26	274	134 Dagligstue - Lågen gaar fra F. F. ser paa Uret.
26	275	-"- -"- - Nærb. Gøgeuret. Gøgen kommer frem.
26	276	-"- -"- - "- F. bliver interesseret, gaar.
26	277	-"- -"- - "- F. hen, undersøger Uret.
26	278	-"- -"- - "- Hænderne med Gøgen.
26	279	-"- -"- - F. ved Uret, vender sig.
26	280	135 -"- -"- - MN. i Døren med Smørrebrødet.
26	281	136 -"- -"- - F. ryster paa Hovedet.
26	282	-"- -"- - Nærb. MN. gaar frem.
26	283	137 -"- -"- - Fjernb. MN. hen til F.
26	284	138 -"- -"- - Nærb. - MN. tænker sig om
26	285	-"- -"- - "- - Gøgeuret. Gøgen frem og til- bage.
26	286	-"- -"- - "- - MN.
26	287	-"- -"- - Fjernb. - F. tager Uret ned, giver det til MN.
26	288	-"- -"- - Nærb. Haanden paa Væggen.
26	289	-"- -"- - Fjernb. MN. ser op paa F.
26	290	-"- -"- - Nærb. - MN. med Uret under Armen.
26	291	-"- -"- - Fjernb. - F. gaar hen til Planten.
26	292	-"- -"- - Nærb. Hænderne med Plantens Blad.
26	293	139 -"- -"- - Fjernb. F. hen til MN, hun gaar.
27	294	140 Værelse - R. GS. og KB.
27	295	-"- - Nærb. R., der ser.
27	296	-"- - "- S. sovende.
27	297	-"- - "- R.
27	298	-"- - Fjernb. R. hen til GS. og KB.
27	299	141 -"- - Nærb. - R. taler til GS.
27	300	-"- - "- - GS. og KB.
27	301	142 -"- - "- - R., der taler.
27	302	-"- - "- - GS. og KB.
27	303	143 -"- - "- - R., der græder.

Scene	Titel		
27	304		Værelse - GS. og KB. Hun rejser sig.
27	305	144,145	-"- - Fjernb. KB. taler til R. GS. taler.
27	306	146	-"- - Nærb. - KB taler, vender sig.
27	307		-"- - Fjernb. KB. gaar fra GS. og R.
27	308	147	-"- - Nærb. KB hen til Væggen, vender sig, taler.
27	309		-"- - Nærb. - GS. ved Reolen, vender sig.
27	310	148,149	-"- - "- - KB. taler.
27	311	150	-"- - GS. bliver forfærdet. Nærb.
27	312		-"- - Nærb. - KB græder.
28	313		-"- - "- - GS. fortvivlet, R. hen til ham.
28	314		-"- - "- - KB. græder.
28	315		-"- - R. hos GS. Nærb.
28	316	151,152,153	Dagligstue - Nærb. MN. ind til F. De gaar.
28	317	154,155	Korridor - F. kommer gaaende. R. ud til ham. F. gaar.
28	318	156,157,158	Høst-Gartneren - F. ind til PM. PM. leder efter Snøre.
28	319	159,160	-"- -"- - Nærb. PM. giver F. Snøren. De gaar.
28	320		Korridor - F. kommer med PM., gaar ind.
28	321		Nærb. F. PM. og MN. ind ad Døren.
29	322		Dagligstue - Fjernb. De tre hen MN. op paa Sofaen med Snøren.
29	323		-"- - Nærb. Haanden med Snøren.
29	324		-"- - Fjernb. F. og PM. gaar med Snøren.
29	325	161,162	-"- - Nærb. F. stikker Snøren gennem Bladet.
29	326		-"- - "- MN. ser efter dem. F. beder M. holde Snøren, spørger ham.
29	327	163	-"- - Nærb. PM. forklarer F.
22	328	164.	Haven foran Villaen - PM. kommer, standser.
22	329		-"- - Nærb. PM. lytter, finder Revolveren.
29	330	165	Dagligstue - Nærb. - PM. forklarer F.
30	331	166	Uden for Villaen - Nærb. PM. lytter, kaster Revolveren ind, løber.
29	332	167,168	Dagligstue - Nærb. - PM. forklarer F. - De gaar.
29	333		-"- - "- - MN.
31	334		-"- - Fjernb. - F. og PM hen til MN - De gaar.
31	335		Værelse - F. og M ind til KB.
31	336		-"- - R. og GS. ser imod dem.
31	337		-"- - Fjernb. - F. taler til KB.
31	338		-"- - Nærb. - F. taler til KB.
31	339	169	-"- - "- - KB. ryster paa Hovedet.
31	340	170	-"- - Fjernb. - F. og KB.
31	341		-"- - Nærb. GS.
31	342		-"- - Fjernb. - F. og KB.
31	343		-"- - "- - GS. gaar fra R.
31	344	171	-"- - GS. hen til F og PM.
31	345	172	-"- - Nærb. - KB. bliver glad.
31	346		-"- - "- - GS. bliver glad.
31	347		-"- - Nærb. - R. bliver glad.
31	348		-"- - Fjernb. KB. og GS. hen til F.
31	349	173,174,175	-"- - Nærb. - F. forklarer KB og GS.
31	350		Dagligstue - GS. falder, KB. løber ud.
31	351		-"- - Nærb. - KB. løber gennem Døren.
31	352		-"- - "- - KB. tager Telefonen.
31	353		-"- - Fjernb. - PN hen - ser paa GS.
31	354	176	Skuddet ind ad Vinduet.
31	355		Nærb. - KB. ved Telefonen - skriger.
31	356		Dagligstue - PN bliver ramt.
31	357		Nærb. - KB ved Telefonen.
31	358		Fjernb. - PN falder GS rejser sig - løber ud.
32	359		Fjernb. - KB gaar fra Telefonen.
32	360		Nærb. - KB. ved Portieren - bliver angst.
32	361		Fjernb. - KB. gaar frem - tager Revolveren op.
32	362	177	Værelse - Nærb. - F. forklarer KB. og GS.

Scene	Titel	
32	363	Værelse - Nærb. - R. gaar.
32	364	178 -"- - Fjernb. - F. taler til PM. gaar med ham.
32	365	179,180,181 -"- - Nærb. - ved Døren - F. og PM. hen til S., der vaagner. De 3 gaar ud.
32	366	-"- - Fjernb. - KB. gaar fra GS. og R. GS. hen til hende.
32	367	182,183 -"- - Nærb. - GS. taler til KB.-
32	368	184 -"- - Nærb. - R.
33	369	185,186 -"- - Nærb. - R. hen til KB. og GS. - R. kysser KB paa Panden.
33	370	187 -"- - KB. og GS. omfavnes.